

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: IKKAALA ILAKKIYAM

SUBJECT CODE: AT21A

SEMESTER: I

PREPARED BY: PROF. T. PREMA

இக்கால இலக்கியம்

இளங்கலை முதலாமாண்டு

முதல் பருவம்

அலகு -- 1

பாரதியார் கவிதைகள்

பாரதியார் குறிப்பு:

பாட்டுக்கொருவன் புலவன் பாரதி எட்டையபுரத்தில் சின்னச்சாமி ஐயருக்கும் இலக்குமி அம்மையாருக்கும் மகனாய்த் தோன்றினார். நமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்கு உழைத்தல், இமைப்போதும் சோராதிருத்தல் என்று வாழ்ந்து மக்களுக்காகக் கவிதை எழுதினார். குயில் பாட்டு, பாப்பா பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், புதிய ஆத்திச்சூடி எனப் பல்வேறு பாடல்களை எழுதியுள்ளார்.

1. கண்ணன் -- என் தோழன்

முன்னுரை:

ஒருவனுக்கு அமைந்த உயிர்த்தோழன் அவனுக்கு எந்தெந்த வகைகளில் எல்லாம் உதவி செய்வானோ அவ்வாறெல்லாம் கண்ணன் தோழனாய் இருந்து உதவி செய்கிறானாம். அப்படி கண்ணனைத் தோழனாய் அடைந்து தான் பெற்றவற்றை எடுத்துரைக்கிறார் பாரதியார்.

உதவும் கண்ணன்

அவன் சுபத்திரையை மணம் செய்ய என்ன வழி, அண்ணன் பலராமன் தடையாக இருக்கிறாரே என்று கேட்டதற்கு அவளைச் சிறையெடுத்துச் செல்ல ஓர் உபாயம் உடனே சொல்லி உதவி புரிகிறான்.

வில் வித்தையில் அர்ச்சுனனுக்கு நிகரான கர்ணனைப் போரில் எப்படி வெல்வது, அவன் தர்மங்கள் அவனைச் சுற்றி நின்று பாதுகாக்கின்றனவே இதற்கு நீதான் ஓர் உபாயம் சொல்ல வேண்டுமென்று அவனைத் தஞ்சமடைந்தால் கண்ணன் ஓர் கணத்தில் அதற்கு வழி சொல்லுகிறான்.

வாழ்க்கையை வழி நடத்தும் கண்ணன்

பாண்டவர்கள் கானகத்தில் சுற்றித் திரிந்த நாட்களிலும், குருகுத்திர யுத்தத்திலும் உறுதுணையாக நின்று உதவி செய்தவன் அல்லவா கண்ணன். அர்ச்சுனனுக்குத் தேரோட்டியாக அமர்ந்து கீதை உபதேசம் செய்து யுத்தத்தை மட்டுமல்ல வாழ்க்கையையும் வழி நடத்திக் கொடுத்தவன் கண்ணன். உடலுக்கு நோய் வந்தால் உற்ற மருந்து சொல்வான், ஈனக் கவலைகள் நெஞ்சை வாட்டுகின்றபோது அதற்கு இதம் சொல்லி ஆறுதல் கூறுவான்.

உழைப்பைச் சொல்லித் தரும் கண்ணன்

பிழைப்பதற்கு வழிக்கேட்டாலும் ஒரு பேச்சிலே சொல்லுவான். உழைக்கும் வழியினைக் கேட்டால் வழியையும் அதன் பயனையும் உரைப்பான். அவனை எப்போது அழைத்தாலும் சாக்கு போக்கு சொல்லாமல் அரை நொடிக்குள் வந்து சேர்வான். மழை பெய்யும்போது குடை போலவும், பசி நேரத்தில் கிடைக்கும் உணவு போலவும், எங்கள் வாழ்வுக்குக் கண்கள், எங்கள் கண்ணன், என்று பார்த்தன் நயந்து சொல்வான்.

கண்ணனே சிறந்த தோழன்

கேட்ட பொய்யான எதுவாக இருப்பினும் உடனே கொடுப்பான். எப்படி கேலி செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்வான். மனம் துவண்டபோது ஆட்டங்கள் ஆடி, பாட்டுக்கள் பாடி துயரம் தீர்ப்பான். மனதில் கொண்ட எண்ணத்தைக் குறிப்பறிந்து புரிந்து கொள்வான். சுற்றிப் பழகும் அன்பர் கூட்டத்தில் இந்தக் கண்ணனைப் போன்ற சிறந்த ஒரு தோழன் யாருக்குக் கிடைப்பான்? என்று கூறி கண்ணன் போன்ற ஒரு சிறந்த தோழன் இல்லை என்கிறார் பாரதியார்.

துன்பத்தைப் போக்கிடும் கண்ணன்

மனத்தில் கர்வம் தோன்றினாலோ அவன் சொல்லாலும் செயலாலும் நமக்கு அடி கொடுப்பான். நெஞ்சில் கள்ளத்தைத் தேக்கி வஞ்சனை செய்தால் நம் மீது காறி உமிழ்ந்திடுவான். சிறு பள்ளத்தில் நீண்ட நாட்களாக நீர் தேங்கி நின்றால் பாசி தோன்றும். அப்பாசியைப் பெரு வெள்ளம் வந்து அடித்துச் செல்லும். அதுபோல நமக்கு எவ்வளவு பெரிய துன்பம் வந்தாலும் கண்ணன் ஒரு வார்த்தையிலே அத்துன்பத்தைப் போக்கிடுவான்.

கண்ணன் நட்பின்றி வாழ்தல் அரிது

சின்னக் குழந்தையைப் போல சிரித்து விளையாடி மகிழ்ந்திருப்பான். பெண்களைத் தன்வசப்படுத்த பல மாயங்கள் புரிந்திடுவான். அவன் சொன்னபடி நடக்கவில்லையென்றால் அவ்வளவுதான். அவன் தரும் தொல்லைக்கு அளவே இருக்காது. அப்பேற்பட்ட கண்ணனின் நட்பு இல்லையேல் இந்த உலகில் ஏது வாழ்வு? என்று கண்ணன் நட்பின்றி வாழ்தல் அரிது என்கிறார் பாரதியார்.

தீமைகளைப் போக்கும் கண்ணன்

கோபம் தலைக்கேறி முகம் சிவக்க நிற்கும்போது நம் கோபத்தைக் குறைக்க ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லி குலுங்கிச் சிரிக்கச் செய்திடுவான். ஏதாவதொரு மனஸ்தாபம் உண்டாகியிருக்கும்போது குறுக்கே புகுந்து எதையாவது கூறி மனம் தளிர்க்கச் செய்திடுவான். பேராபத்து நேரிடுகையில் பக்கத்தில் நின்று அதனை விலக்கிடுவான். விளக்கில் விழும் பூச்சியானது உடனே இறந்து, இல்லாமல் போகும். அது போல நமக்கு ஏற்படும் தீமைகளையெல்லாம் உடனே அழிந்துப் போகச் செய்வான்.

நற்குணம் படைத்தவன் கண்ணன்

உண்மை தவறி பொய்மை வழியில் நடப்பவர்களை அவன் எப்போதும் மன்னிக்கமாட்டான். ஆனால் பிறரின் நலன் கருதி அவன் மட்டும் வேண்டிய குணம் அவனிடத்தில் உண்டு. எதிர்பாராத காரியங்களைச் செய்வதால் பித்தனைப் போலும் குணம் படைத்தவன் எனலாம். பிறருக்கு இதந்தரும் தண்மை குணங்களும் கொண்டவன். இருப்பினும் சில நேரங்களில் நெருப்பைப் போல சுட்டெரிக்கவும் செய்வான்.

நல்லவருக்கு நல்லவன் கண்ணன்

கொல்லும் கொலைக்கு சிறிதும் அஞ்சிடாத மறவர் குணம் உடையவன். சூதுவாது அறியாத குழந்தை மனம் கொண்டவன். நல்லவர்களுக்கு ஒரு தீங்கும் நேராமல் எப்போதும் காப்பவன். அதேசமயம் தீயோருக்கு விஷம் போல, நோய் போல, தீயினைப் போல கொடியவனாவான்.

பாரதியின் தோழன்

இத்தகைய குணநலன்களையுடைய இந்தக் கண்ணன் யார் தெரியுமா? வேதங்களை உணர்ந்து தவத்தில் சிறந்த முனிவர்களின் உணர்வில் இருக்கும் பரம்பொருளே, அவன் கீதையெனும் அறவுரை தந்து கீர்த்தி பெற விளங்கியவன். அவன்தான் என் தோழன் என்கிறார் பாரதியார்.

முடிவுரை

கண்ணன் தனக்குத் தோழனாக இருந்து பல்வித நன்மைகளையெல்லாம் செய்தார் என இப்பாடல் மூலம் கூறுகிறார் பாரதியார்.

கண்ணன் --- என் தாய்

முன்னுரை:

பாரதியார் கண்ணனைத் தன் தாயாக நினைத்து கண்ணன் என் தாய் எனும் தலைப்பில் பாடல் பாடியுள்ளார். அப்பாடலில் தாய்மையைக் குறித்து விளக்கியுள்ளதைக் காணலாம்.

உயிரைத் தந்தவள்

கண்ணனே என் தாயாக வந்தாள். அவளது விஸ்வரூபம்தான் என்னே! குழந்தையான என்னை வானம் எனும் தன்னிரு கைகளிலே அள்ளியெடுத்துத் தூக்கிப் பின்னர் பூமி எனும் தனது மடியிலே வைத்துத் தாலாட்டி உயிரும் உணர்வுமாய்ப் பாலூட்டி மனம் மகிழும் பற்பல கதைகளைச் சொல்லி அவள் மனம் களிப்பாள்.

கதைச் சொல்லி ஆனாள்

அட்டா! அவள் சொல்லுகின்ற கதைகள்தான் எத்தகையன? இன்பம் தரும் பல கதைகள். ஏற்றமும் வெற்றியும் தரும் சில கதைகள். துன்பச்சுவை

நிரம்பிய சில கதைகள். தோல்வி, வீழ்ச்சி எனும் கதைகள். என் வாழ்வின் பருவங்களுக்கேற்ப பொருத்தமான கதைகள். இப்படியாகப் பற்பல கதைகளை எப்பொழுதும் கூறிக்கொண்டேயிருப்பாள். கதைகளைக் கேட்கும்போது மனம் பரவசத்தில் திளைக்கும்.

பொம்மையைப் பரிசளித்தல்

குழந்தையான எனக்கு அந்தத்தாய் காட்டும் விளையாட்டுக்கள்தான் எத்தனை? பரிசளித்த பொம்மைகள்தான் எத்தனை? சந்திரன் என்றொரு பொம்மை. அப்பொம்மையிலிருந்து தண்மையும், அமுதத்தின் சுவையும், பரந்து விரிந்த மேகக்கூட்டத்தோடு கூடிய மிக அழகான பொம்மை அது. பூமிக்கு இனிமையும், குளிர்ச்சியும் தருவது மழை. அந்த மழையைத் தரும் சூரியன் என்றொரு பொம்மை. அந்தச் சூரிய பொம்மையின் ஒளி, அதன் அழகு அதனை விளக்க வார்த்தைகள் இல்லையே!

இயற்கையோடு விளையாடுதல்

வானவெளியெங்கும் வெள்ளி மணிகளை வாரி இரைத்தாற்போல நட்சத்திரக் கூட்டங்கள். அவற்றை எண்ணி எண்ணி முடியாமல் விட்டுவிட்டேன். அடர்ந்த காட்டில் மோனத்தில் ஆழ்ந்தவைபோல் அசையாமல் அமர்ந்திருக்கும் மலைகளின் கூட்டம்.

நல்ல நல்ல ஆறுகள். அவை நாடெங்கும் ஓடி விளையாடி வரும். மெல்ல மெல்ல விளையாடிக் கொண்டே பல ஊர்களைத் தாண்டி இறுதியாக பரந்து விரிந்த கடலில் போய் விழும். அந்தக் கடல் பொம்மையோ மிகப் பெரிது. அதற்கு எல்லையே காணமுடியவில்லை. அதன் மீது வீசுகின்ற அலை பாட்டு இசைக்கின்றது. அந்தப் பாட்டு "ஓம்" என்று என் காதில் ஒலிக்கின்றது.

பூமியின் மீதுதான் எத்தனை எத்தனை சோலைகள், காடுகள். அவைகளில்தான் எத்தனை எத்தனை வண்ண வண்ண மலர்கள். மரங்களிலெல்லாம் விதவிதமான கனிவகைகள். இப்படி எத்தனை எத்தனை பொம்மைகள் எனக்கு.

தோழமைத் தந்தவள்

தின்பதற்குப் பண்டங்கள், செவிகளுக்கு இனிமையான நல்ல பாடல்கள், பழகுவதற்கு நற்குணம் கொண்ட தோழர்கள். வானில் பறந்து திரியும் பறவைகள், நிலத்தில் திரியும் விலங்குகள், கடல் முழுதும் உள்ள மீன் வகைகள் என, பலவிதமான தோழர்களை எனக்களித்தாள். எங்கெங்கு காணினும் இன்பமடா! அதை நினைத்துப் பார்க்கவும் கூடுவதில்லை.

அறிவினைத் தந்தவள்

கோடி வகை சாத்திரங்கள் வைத்தாள் அன்னை. அவைகளை அறிந்திடு வகையில் ஞானம் வைத்தாள். இவைகளுக்கிடையே நான் வேடிக்கையாய் சிரித்து மகிழ்ந்திடவே இடையிடையே பொய் வேதங்களையும், மதக் கொலைகளையும், அரசர்கள் செய்யும் கோமாளிக் கூத்துக்களையும், வயதில் முதிர்ந்தோர் சிலர் செய்யும் பொய்க்காரியங்களையும், இளையோர் தம் கவலைகளையும் எனக்குக் காட்டினாள்.

புகழ்மடைய செய்தவள்

வேண்டியது அனைத்தையும் அன்னை கொடுத்திடுவாள். அவை வேண்டுமென நான் நினைக்கும் முன்பாக அவையனைத்தும் எனக்குக் கிடைத்திட வகை செய்வாள். அடைக்கலம் கொடுத்து அன்னை என்னை ஆதரிப்பாள். அர்ச்சுனைப் போல என்னை ஆக்கிடுவாள். அந்த அன்னையை அவளது அருளை என்றென்றும் நான் பாடுவேன். அவ்வாறு செய்யும் எனக்கு அவள் நீண்ட ஆயுளையும், புகழ்மிக்க வாழ்க்கையையும், நிகரற்ற பெருமைகளையும் அள்ளியள்ளித் தருவாள்.

முடிவுரை

கண்ணன் தாய் என்னும் நிலையில் இருந்து தனக்குச் செய்த நன்மைகளையெல்லாம் மிக அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார் பாரதியார்.

கண்ணன் --- என் தந்தை

முன்னுரை:

பாரதியார் கண்ணனைத் தந்தையாக நினைத்து கண்ணன் என் தந்தை என்னும் தலைப்பில் பாடல் பாடியுள்ளார். கண்ணனாகிய தந்தை எந்தவித வேறுபாடும் பார்க்காமல் தனக்கு செய்த நன்மைகளைக் கூறுவதைக் காணலாம்.

தந்தை படைத்த கவிதை

என்னை இந்த பூமிக்கு அனுப்பியவன் யார் தெரியுமா? என் தந்தை. எனக்கு தம்பிமார்கள் உண்டு. அவர்கள் புத மண்டலத்திலே இருக்கிறார்கள். இந்த பிரபஞ்சத்தில்தான் எத்தனையெத்தனை கிரகங்கள். அவைகள் நியமித்த வரைமுறையோடு நித்தநித்தம் உருண்டு கொண்டிருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் எங்கள் இனத்தார்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்களுையெல்லாம் படைத்த சாமியாம் என் தந்தையைப் பற்றிய வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றேன். என் தந்தை கணக்கற்ற செல்வம் படைத்தவன். அவன் சேமித்து வைத்திருக்கும் பொன்னுக்கோர் அளவில்லை. கல்வியில் மிகச் சிறந்தவன். அவன் படைக்கின்ற கவிதையின் இனிமைக்கோர் அளவில்லை.

சோதனைகளைத் தருபவன்

இவ்வளவு பெருமைகள் இருந்தாலும் கண்ணனுக்கு அடிக்கடி கிறுக்குப் பிடித்து விடும். நல்வழியில் நேர்மையாக நடப்பவர்களை மனம் நொந்து

போய் மனம் தளரும் அளவுக்குச் சோதனைகள் செய்து விடுவான். அவன் பெயரைச் சொல்ல நா தயங்குகிறது. எங்களுக்கு ஈசன் எனலாமா/ அல்லது கண்ணன் எனலாமா? அவனுடைய பெயரை மூன்று வகையாகச் சொல்லிக்கொண்டு ஒவ்வொரு வகைக்காகவும் சிலர் சேர்ந்து சண்டைகள் செய்வார்கள்.

தந்தையின் குலம் எது?

அவன் பிறந்தது தேவர் குலம் என்பர் சிலர். பிறந்தது மறக் குலத்தில், வேறுபாடின்றி வளர்ந்தது இடைக்குலத்தில், ஆனால் அவன் மேன்மையானவன், மிக உயர்ந்தவன் என்று பெயர் பெற்றது பார்ப்பன குலத்தில். ஆனால் கண்ணனுக்குச் செட்டிக் குலத்தோடு, மக்களோடு மிகப் பழக்கமுண்டு. அவன் நிறம் நல்ல கருமை, ஆனால் நேயத்தோடு அவன் பழகுவது பொன்றிறப் பெண்களோடு.

புத்தி மாறும் தன்மை

பொய்யான சாத்திரங்களைக் கண்டு எள்ளி நகையாடுவான். அவனது தோழர்கள் ஏழைகள். அதனால் செல்வம் படைத்த கார்த்தால் செறுக்குடையார்பால் சீறி விழுவான். எத்தனை துன்பம் வந்தாலும் மனம் தளராமல் அதனை எதிர்த்துப் போராடுவோர்க்குச் செல்வங்களை அள்ளி அள்ளிக் கொடுப்பான். நேரத்துக்கு நேரம் அவனது புத்தி மாறும். ஒரு நாள் இருந்தது போல மறுநாள் இருக்க மாட்டான். யாருமே இல்லாத இடம் தேடி ஓடிவிடுவான். பாட்டுக் கேட்பதிலும், கதை கேட்பதிலும் தன் நேரத்தைச் செலவிடுவான். இன்பமே நன்று, துன்பம் இனியதல்ல என்று அவன் பேதப்படுத்திப் பார்ப்பதில்லை.

பிறப்பினால் வேறுபாடு பார்ப்பது தவறு எனல்

அன்பு மிகுந்தவன். உயிர்க்குலம் முழுவதும் தெளிந்த அறிவு பெற அன்பாக செயல்புரிவான். அவனுக்கு ஓர் அமைச்சன் உண்டு. அவன் பெயர் விதி. முன்பு என்ன விதித்திருந்தானோ அதனைத் தவறாமல் நடக்கச் செய்வான் அவன். அவன் ஒரு மாலை கோர்த்து வைத்தான், அவை வேதங்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. அவ்வேதங்கள் மனிதர் பேசும் மொழியில் இல்லை. ஆனால் இப்புவிவில் சிலர் சொல்லுகின்ற வெட்டிக் கதைகளில் வேதம் இல்லை. நல்ல நோக்கத்தோடு பூமியில் நான்கு குலங்களை அமைத்தான். ஆனால் அவற்றை மூட மனிதர்கள் நாசப்படுத்தி விட்டனர். சீலம், அறிவு, கருமம் ஆகிய இவைகளில் சிறந்தோர் குலத்தில் சிறந்தவராம். மேலோர், கீழோர் என்று பிறப்பினால் பிரிக்கப்படும் போலி சுவடிகளைத் தீயிலிட்டுப் பொசுக்கிவிட்டால் எவர்க்கும் நன்மை உண்டாம் என்பான்.

பேதமின்றி நன்மை செய்பவன்

அவனுக்கு வயது முதிர்ந்தாலும் வாலிபக் களை மாறவில்லை. அவனுக்குத் துயரம் கிடையாது. மூப்புக் கிடையாது. சோர்வு என்பது

அவனுக்கு எப்பொழுதும் இருந்ததில்லை. நோய்கள் அவனைத் தீண்டியதில்லை. அவனுக்குப் பயம் என்பதே எப்போதும் இருந்ததில்லை. அவன் யாருக்கும் பரிஐஐஐஐ ஐஐஐஐவதில்லை. எவர் பக்கமாவது நின்று எதிர்ப்பக்கம் துன்பம் தருவதில்லை. நடுநிலையோடு நின்று, அதன்வழி நடந்து கொண்டு அனைவருக்கும் நன்மை செய்து எல்லாம் விதிப்படி நடப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்திடுவான். துன்பப்படுபவர்களை அரவணைத்து அன்பு காட்டுவான். அன்பினைக் கடைப்பிடி துன்பங்கள் பறந்து போகும் என்பான். அனைவரும் இன்பம் அடைந்திட விருப்பமுறுவான்.

முடிவுரை

கண்ணன் தந்தையாய் இருந்து என்னவெல்லாம் செய்தார் என்பதை, கண்ணன் என் தந்தை என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இக்கவிதை மூலம் விளக்கிக் கூறியுள்ளார் பாரதியார்.

கண்ணன் -- என் சேவகன்

முன்னுரை:

சேவகனால் துயரத்தில் இருந்த பாரதிக்குக் கண்ணன் சேவகனாய் இருந்து பல நன்மைகள் செய்ததைப் பாரதியார் கண்ணன் என் சேவகன் எனும் தலைப்பில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

பணியாளர்களின் நிலை

வீட்டு வேலைக்கு ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. அப்படிக் கிடைத்தாலும் அவர்களால் ஏற்படும் தொல்லைகள் கணக்கில்லை. கூலி அதிகம் வேண்டுமென்பார்கள். அப்படிக் கேட்கும்போதெல்லாம் கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொண்டு அனைத்தையும் மறந்து விடுவார்கள். நன்றி மறந்தவர்கள் அவர்கள். ஒரு நாள் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது, அதனால் கட்டாயம் வரவேண்டும் வேலைக்கு என்று சொல்லியிருந்தால் அன்றைக்கு வராமல் இருந்து விடுவார்கள். ஏனடா நீ நேற்றைக்கு வேலைக்கு வரவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணமாக பல பொய்களைக் கூறுவார்கள். பானைக்குள் இருந்து ஒரு தேள் பல்லால் கடித்துவிட்டது என்பார். வீட்டில் பெண்டாட்டி மேல் பூதம் வந்துவிட்டது என்பார். பாட்டி செத்துப் போய் பன்னிரெண்டாம் நாள் என்பார். இப்படி ஓயாமல் பொய்யுரைப்பர்.

பணியாளர்களின் பண்பு

நாம் ஒரு வேலையைச் சொன்னால் அதற்கு மாறாக வேறு ஒரு வேலையைச் செய்வார்கள். பிற பணியாளர்களோடு தனியாக நின்று பேசுவர். நம் வீட்டுச் செய்திகளையெல்லாம் ஊரெல்லாம் சென்று

பறையடிப்பது போல தெரிவிப்பர். வீட்டில் எள் போன்ற மிகச் சாதாரணமான பொருள் இல்லையென்றாலும்கூட , உனக்கு விஷயம் தெரியுமா அவர்கள் வீட்டில் எள்கூட இல்லையாம் என்று அனைவரிடமும் கூறுவார்கள். இவ்வாறெல்லாம் சேவகர்களால் மிகவும் துன்பப்பட்டிருக்கும் போதும், சேவகர்கள் இல்லாமல் இருந்தால் வேலை எதுவும் நடக்காதே என்று எண்ணி வேதனையோடு இருந்தேன்.

எங்கிருந்தோ வந்தான் கண்ணன்

இப்படி நான் துன்பத்துடன் இருக்கும்போது எங்கிருந்தோ வந்தான் ஒருவன், என்னிடம் வந்து ஐயா, நான் இடைச்சாதியைச் சேர்ந்தவன். மாடு கன்றுகளை நன்றாக மேய்ப்பேன். வீட்டிலுள்ள பிள்ளைக் குட்டிகளைக் காப்பேன். வீடு பெருக்குவேன். தினமும் வீட்டில் விளக்கேற்றி வைப்பேன். நீங்கள் சொல்லும் வேலைகளையெல்லாம் தடையின்றி செய்வேன். துணிமணிகளைத் துவைத்து காயவைத்து பத்திரப்படுத்தி வைப்பேன். வீட்டிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு இனிமையான பாடல்கள் பாடி ஆட்டங்கள் காட்டி அவர்கள் அழாதபடி பார்த்துக் கொள்வேன். வெளியூர் செல்ல வேண்டுமென்றால் அது காட்டு வழியாக இருந்தாலும், வழியில் திருடர் பயம் இருந்தாலும், இரவோ, பகலோ எந்த நேரமாக இருந்தாலும் சிரமத்தைப் பார்க்காமல் தேவரீர் தம்முடனே வருவேன். உங்களுக்குத் துன்பம் எதுவும் ஏற்படாமல் தங்களைக் காப்பேன்.

தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ளல்

ஐயா, நான் எதுவும் படித்ததில்லை. நாட்டுப்புறத்தில் வளர்ந்த காட்டு மனிதன். இருந்தாலும் எனக்குச் சில வித்தைகளை தெரியும். சிலம்பம் சுற்றுவேன். மல்யுத்தம் தெரியும். குத்துப்போர் தெரியும். ஆனால் நயவஞ்சனை எதுவும் புரியத் தெரியாது எனக்கு. இப்படி பலப்பல சொல்லி நின்றான். அது சரி, உன் பெயரென்ன கூறு என்றேன் நான். ஐயனே! ஒண்ணுமில்லே கண்ணன் என்று ஊரில் உள்ளோர் சொல்வார்கள் என்னை, என்று கூறினான். அவனை ஏற இறங்க பார்த்தேன் நல்ல கட்டான உடல். கண்களில் நல் குணம் தெரிந்தது. அன்பும் பாசமும் பொங்க அவன் பேசிய வார்த்தைகள். இவைகளால் சரி, இவன் நமக்கு ஏற்ற பணியாள்தான் என்றெண்ணி மனம் மகிழ்ந்து, " தம்பி நன்றாகத்தான் பேசுகிறாய், உன்னைப் பற்றி மிக அதிமாகவே புகழ்ந்துப் பேசுகிறாய்,அது கிடக்கட்டும் கூலி எவ்வளவு கேட்கிறாய்? சொல் என்று கேட்டதற்கு அவன் சொல்லுகிறான்

காசு பெரிதில்லை ஆதரவே போதுமெனல்

ஐயன! எனக்குத் தாலி கட்டிய பெண்டாட்டியோ, பிள்ளை குட்டிகளோ எவரும் கிடையாது. நான் ஒரு தனிக்கட்டை. எனக்கு நரையோ, உடலில் சுருக்கமோ ஏற்படவில்லையென்றாலும் ஆன வயதிற்கு ஓர் அளவில்லை, தேவரீர் நீர் என்னை ஆதரித்தால் போதும். நீங்கள் தரப்போகும் காசு பெரிதில்லை. நெஞ்சிலுள்ள அன்புதான் பெரிது என்றான் சரி சரி இது ஓர் பழையகால பைத்தியம், பிழைக்கத் தெரியாதவனென்று எண்ணிக்கொண்டு, மனத்தில் மகிழ்ச்சியோடு அவனை நான் எனது

பணியாளனாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டேன். அன்று முதல் அவனுக்கு எங்கள் மேல் அன்பு அதிகரித்துக் கொண்டே வரத்தொடங்கியது. அவனால் நாங்கள் அடையும் நன்மைகளைப் பட்டியலிட்டுச் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு அதிகம் என்று கூறலாம்.

கண்ணன் செய்யும் பணிகள்

கண்களை இமைகள் எப்படிக் காக்கின்றதோ அப்படி அவன் எனது குடும்பத்தைக் காக்கின்றான். வாசல் பெருக்குகிறான். வீட்டை நன்கு துடைத்து சுத்தம் செய்கிறான். வேலைக்காரிகள் செய்கின்ற குற்றங்களையெல்லாம் கண்டித்து அடக்குகிறான். அதுமட்டுமா? குழந்தைகளுக்கு அவன் ஆசிரியராக இருந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறான். வளர்ப்புத்தாய்ப் போல் அவர்களுக்கு அனைத்துப் பணிகளையும் தயங்காமல் செய்கிறான். குழந்தைகளுக்கு ஏதாவது உடல் நலக்குறைவு ஏற்பட்டால் ஒரு வைத்தியனைப் போல மருந்து கொடுத்து ஒரு மருத்துவன் போலவும் நடந்துக் கொள்கிறான். எல்லோரிடமும் மிக இயல்பாக நடந்துக் கொள்கிறான்.

கண்ணனால் பெற்ற நன்மைகள்

ஒரு வேலையிலும் குறை வைக்காமல் வீட்டுக்கு வேண்டிய அனைத்து சாமான்களையும் வாங்கித் தயாராக வைத்து விடுகிறான். பால், மோர் வாங்கி வைக்கிறான். வீட்டுப் பெண்களிடம் ஒரு தாயைப் போல் பிரியமுடன் பரிந்து ஆதரவுடன் நடந்துக் கொள்கிறான். ஒரு நல்ல நண்பனைப் போலவும், அறிவு மிகு அமைச்சன் போலவும், ஒரு நல்ல ஆசிரியனைப் போலவும், தெய்வப்பண்புகளோடும், பார்ப்பதற்கு மட்டும் ஒரு வேலைக்காரனாக நடந்து கொள்ளும் இவன் எங்கிருந்தோ வந்து சேர்ந்தானே! இடைச்சாதி என்றல்லவா சொன்னான்! இங்கு இப்பேற்பட்ட தூயவனை நான் வேலைக்காரனாகப் பெற என்ன தவம் செய்து விட்டேன்.

கவலையின்றி வாழ்தல்

கண்ணன் என் அகத்தில் கால் வைத்த நாள் முதலாக எண்ணம், விசாரம், கவலை எதுவும் அவன் பொறுப்பு என்று விட்டு விட்டேன். அவன் காலடி எடுத்து என் இல்லத்தில் வைத்த நாள் முதலாய் செல்வம், இளமாண்பு, சீர், சிறப்பு, நற்கீர்த்தி, கல்வி, அறிவு, கவிதை, சிவயோகம், தெளிவே வடிவாம் சிவஞானம், எப்போதும் சிறந்து விளங்கும் நலன்கள் அனைத்து ஒங்கி வளர்கின்றன காண். ஆட்கொண்டேன்! ஆட்கொண்டேன்! கண்ணனை நான் ஆட்கொண்டேன். கண்ணனைக் கொண்டதால் கண்கொண்டேன்! கண்கொண்டேன்! கண்ணன் என்னை வந்தடைந்து ஆட்கொள்ள காரணமும் இருக்கின்றனவே என்கிறார், பாரதியார்.

முடிவுரை

சேவகனால் அடைந்த துயரங்களையும், கண்ணனைச் சேவகனாகப் பெற்ற பிறகு பாரதியார் தான் அடைந்த பல நன்மைகளையும் பாடியுள்ளார்.

கண்ணன் --- என் அரசன்

முன்னுரை

கண்ணன் அரசனாக இருந்து செய்த நன்மைகளையெல்லாம் குறித்து பாரதியார் கண்ணன் என் அரசன் எனும் தலைப்பில் பாடியுள்ளதை இங்குக் காணலாம்.

அரசன் யாரெனக் கூறல்

எங்கள் அரசன் இருக்கிறானே கண்ணன் , அவன் என்ன செய்வான் தெரியுமா? எதிரிகளால் பகை முற்றி முதிர்ந்திடும் மட்டும் எதுவும் செய்யாமல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். எதற்கும் ஓர் புன்னகை அவ்வளவுதான். இப்படியே நாட்களை, மாதங்களை, ஆண்டுகளை ஓட்டிக் கொண்டிருப்பான். இந்தக் கண்ணன் , என்று பகைவர்களோடு போர் புரிவது, என்று எதிரிகளை அழிப்பது? இது நடக்காத காரியம் என்று நாம் மனம் சோர்ந்து போவோம்.

போருக்குத் தயாராகாமலிருத்தல்

இப்படி எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து மனம் சோர்ந்து நாட்கள் யுகங்களாகக் கழிந்து போகும். எதிரிகளோடு போர் என்றால் படை வீரர்களைச் சேர்க்க வேண்டாமா? துணைவர்கள், ஏவலர்கள் இவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டாமா? போருக்கு அதிகமாக செலவு ஆகுமே, அதற்குச் செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? இவற்றுக்கான எந்த வேலையையும் செய்யமாட்டான்.

எப்போதும் மகிழ்ந்திருத்தல்

மாடு மேய்ப்பவன் தானே இவன் வீரமில்லாதவன், பயந்தாங்கொள்ளி என்று மற்றவர்கள் பேசும் ஏச்சுக்கெல்லாம் இவன் வெட்கப்படுவதே இல்லை .கண்ணனைக் கொல்ல பூதகியை அனுப்பிய இவனது மாமன் உல்லாசமாக செங்கோல் ஏந்தி இந்தப் பூவுலகை ஆளுகின்றபோது, இவன் ஆயர்குல பெண்டிரோடும், அவர்கள் ஆடுகின்ற ஆட்ட பாட்டங்களில் மனம் களித்து அதில் மனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டு பொழுதைக் கழிப்பான்.

மனம் திருந்துவானா என எதிர்பார்த்தல்

மழை வராதா என்று ஏங்கும் பயிர்கள் போல மக்கள் இவன் மனம் திருந்தி போருக்குத் தயாராக மாட்டானா என்று தவிக்கும்போது , இவனோ, சங்கீதம், தாளம், கூத்து, தனிமையில் அமர்ந்து குழலாதல் என்று இவற்றில் மனம் செலுத்துவான். அவன் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு எங்களுக்கு வழிகாட்டி என்று கெஞ்சினால் , நாவில் ஒன்று பலித்திடும் பார் என்பான், இதற்கு என்ன பொருள் என்று எப்படி உணர்வது? நாமெல்லாம் அவனது பலத்தை நம்பி இருக்கையில் , இவனோ வெட்கமின்றி பதுங்கிக் கிடப்பான், சில நேரம் தீமைகளை ஒழித்துக் கட்டவும் செய்வான், சில நேரம் ஓடி ஒளிந்துக் கொண்டு சிறுமைப்படுவான்.

நொடியில் துன்பங்களை மாற்றுதல்

தந்திரங்களும் நன்கு செய்வான். சவுரியங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வான். மந்திரச் சக்தியையும் காட்டுவான். வலிமை இல்லாமல் சிறுமையிலும் வாழ்வான். சரியான காலம் வந்து சேரும்போது, ஓர் கணத்தில் புதிய மனிதனாக உருவெடுத்து விடுவான். ஆலகால வி஠த்தைப் போல இவ்வுலகமே அஞ்சி நடுங்கி ஆடும்படி சீறுவான். வேரும் வேரடி மண்ணும் இல்லாமல் பகை வெந்து போகும்படி பொசுக்கி விடுவான். உலகமும் வானமும் ஆயிரமாண்டுகள் பட்ட துன்பங்களை நொடியில் மாற்றிவிடுவான். கையிலுள்ள சக்கரத்தை ஓர் கணத்தில் எடுப்பான், அடுத்த கணம் பாரில் தர்மம் ஓங்கி வளர்ந்து விடும். இவ்விரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நேரம் ஏதேனும் உண்டோ? இல்லை கண்ணிமைப்பில் இவை முடிந்துவிடும்.

பகைமையை நீக்கியவன்

இந்த குறுகிய காலத்துக்குள் பகையை ஒழித்துக் கட்டிவிடுவான். கண்ணன் எனும் எங்கள் அரசனின் புகழினைக் கவிதையால் வடித்து எந்தக் காலமும் போற்றுவேன். திண்ணை வாசல் பெருக்க வந்த என்னை இந்த தேசம் போற்றும் வகையில் தன் மந்திரியாக நியமித்தான். அன்றாடச் சோற்றுக்கு ஏவல் செய்ய வந்த எனக்கு , நிகரற்ற பெரும் செல்வத்தைக் கொடுத்து உதவினான். வித்தை ஒன்றும் கற்காத எனக்கு வேத நூட்பங்கள் யாவையும் விளங்கிடுமாறு செய்தான். கண்ணன் எனும் இந்த அருளாளனின் அருள் வாழ்க. கலியின் கொடுமை அழிந்து இந்தப் பூமியின் பெருமை வாழ்க. கண்ணன் எனும் அண்ணலின் அருள் பெற்ற நாடு அவலமெல்லாம் நீங்கி புகழில் உயரட்டும் என்கிறார் பாரதியார்.

முடிவுரை

கண்ணனாகிய அரசன் எப்போதும் மகிழ்ந்திருந்து, பகைமையை நீக்கி வாழ்ந்த நிலையினை இப்பாடல் மூலம் எடுத்துரைத்துள்ளார் பாரதியார்.

இக்கால இலக்கியம்

பர்வதத்தின் சாரல்

அலகு --- 1

பாரதிதாசன்பாடல்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதியாருக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளவர்களில் புகழ் பெற்று விளங்கும் கவிஞர் பாரதிதாசன் ஆவார். இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். பல்வகை பாக்கள் பாடும் திறன் கொண்டவர். பொதுவுடைமை கொள்கை உடையவர். இயற்கையைப் பாடுவதில் வல்லவர். இவரது பிசிராந்தையார் நாடகம் 1969 இல் சாகித்திய அகாடமி விருதினைப் பெற்றது. பாரதிதாசனின் காப்பியங்களில் முதலில் (1930) வெளிவந்தது 'சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்' என்னும் காப்பியம் ஆகும்.

மலைச்சாரல்

அழகான மலை. அதன் பெயர் சஞ்சீவி மலை. அங்கு குயில் கூவி கொண்டிருக்கின்றன. அழகு மிகுந்த மயில் நடனமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. வாசம் கொண்ட குளிர்ந்த காற்று வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. கண்ணாடி போல தெளிந்த நீர் ஊற்றுக்கள் அங்குண்டு. கனிமரங்கள் மிக உண்டு. பூக்கள் மணம் வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. தேனீக்கள் இசை பாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. வேட்டுவப் பெண்கள் விளையாடச் செல்கிறார்கள். காட்டு மறவர்களும் காதல் மணம் செய்வதுண்டு. இந்த இடம்தான் சஞ்சீவிமலை.

குப்பனும் வஞ்சியும்

இக்காப்பியத்தில் குப்பன் என்பவனும் வஞ்சி என்பவளும் சஞ்சீவி மலைக்கு வருகின்றனர். அவர்கள் இருவரும் காதலர்கள். வஞ்சியின் கையைக் குப்பன் தொடுவதற்குப் போனான். அப்போது வஞ்சி 'தொடாதீர்கள்' என்று சொல்லி விட்டாள்.

'ஏன் உன்னைத் தொடக்கூடாது?' என்று கேட்ட குப்பனிடம் காரணத்தைச் சொன்னாள் வஞ்சி. அந்தக் காரணத்தைக் கூறுவதில் தான் கதையே தொடங்குகின்றது. அடுத்து அதனைக் காணலாம்.

இரண்டுமூலிகைகள்

சஞ்சீவி மலையில் இரு அற்புத மூலிகைகள் உண்டு என்று வஞ்சியிடம் குப்பன் கூறியிருந்தான். அந்த மூலிகைகளைப் பறித்துத் தருவேன் என்றும் சொல்லியிருந்தான். ஆனால் அந்த மூலிகைகளைப் பறித்துத் தராமல் அவன் நாட்களைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தான். அந்த மூலிகைகளைப் பறித்துத் தந்து விட்டு என்னைத் தொடுங்கள் என்று சொல்லி விட்டாள் வஞ்சி.

மலை உச்சியில் இருக்கும் அந்த மூலிகைகளைப் பறிப்பதற்கு உன்னால் மலை உச்சிக்கு வரமுடியாது என்று எடுத்துச் சொன்னான் குப்பன். வஞ்சி விடுவதாய் இல்லை. மூலிகை பறிப்பதற்கு என்றால் எவ்வளவு உயரத்திற்கும் என்னால் வரமுடியும் என்று சொன்னாள் அவள். மூலிகைகளைப் பறித்துக் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டான் குப்பன். அதற்கு முன் அந்த மூலிகைகளின் அற்புதத்தைச் சொல்கிறேன் கேள்! என்றான்.

மூலிகையின் அற்புதங்கள்

'அந்த இரண்டு மூலிகைகளில் ஒன்றைத் தின்றால் உலகில் உள்ளோர் பேசுவது நமது காதில் நன்றாகக் கேட்கும். இன்னொரு மூலிகையைத் தின்றால், இந்த உலகில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் கண்ணுக்கு எதிரே தெரியும்' என்று குப்பன் கூறினான். ஆகவே இந்த மூலிகைகள் உனக்கு வேண்டாம் என்று அவன் மேலும் தெரிவித்தான். ஆனால் வஞ்சியோ, 'நீங்கள் சொன்ன அற்புதத்தைக் கேட்டபிறகு அந்த மூலிகைகளின் மேல் ஆசை கூடுகிறது' என்று கூறினாள். நீங்கள் என்னை அழைத்துச் சென்று அந்த மூலிகைகளைப் பறித்துத் தராவிட்டால் நானே சென்று பறிப்பேன். என்னால் மூலிகைகளைப் பறிக்க இயலவில்லை என்றால் மலையிலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்து விடுவேன் என்றும் கூறினாள்.

வஞ்சியின் உறுதியைக் கண்ட குப்பனும் அவளுடன் சென்று மூலிகைகளைப் பறித்தான். அவற்றில் உலகத்தில் உள்ளவர்களின் பேச்சை எல்லாம் கேட்கச் செய்யும் மூலிகையை இருவரும் தின்றார்கள்.

பிற நாட்டவர் பேச்சு

உலகில் உள்ளவர்களின் பேச்சைக் கேட்கச் செய்யும் மூலிகையைத் தின்றதும் பிற நாட்டவர்களின் பேச்சுகளும் அவர்களின் காதுகளில் கேட்டன. அவ்வாறு கேட்டவற்றில் பிரான்சு நாட்டில் இருவர், அமெரிக்கர், இங்கிலாந்துக்காரர் ஆகியோரின் பேச்சுகளையும் இராமாயணச் சொற்பொழிவுக் காட்சி ஒன்றையும் கேட்டனர்.

பிரான்சு நாட்டில் இருவர் பேச்சு

இத்தாலி நாட்டுக்காரன் ஒருவன் பிரான்சு நாட்டு விடுதி ஒன்றில் தங்கியிருந்தான். அவன் அந்த விடுதியில் கறுப்பர்கள் உணவு உண்ணக்கூடாது என்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட பிரான்சுக்காரன், எங்கள் நாட்டில் இந்த நிற பேதம் கிடையாது எனவே, நாங்கள் கறுப்பர்களைத் தடுக்க இயலாது என்றான்.

அமெரிக்கன் பேச்சு

இந்த உலகத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் நலமாய் இருக்க வேண்டும் என்று நல்ல அமெரிக்கன் நினைப்பான். தீய அமெரிக்கன் மட்டுமே, தான்மட்டும் செல்வம் உடையவனாக வாழ விரும்புவான். நான் நல்ல அமெரிக்கனாகவே வாழ விரும்புகிறேன் என்றான் ஓர் அமெரிக்கக்காரன்.

இங்கிலாந்துக்காரன் பேச்சு

இந்தியாவில் முப்பத்து மூன்று கோடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களிடம் பிரிவினையும் முப்பத்து மூன்று கோடி இருக்கும். ஆகையால் அங்கே எல்லோரும் தனித்தனிதான். பிரிவினைகளை வளர்ப்பதற்காகவே அவர்கள் புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பேதம் நீங்கி ஒன்றுபட்டு எப்போது நம்மை எதிர்ப்பர் .பொற்புள்ள மாந்தர்களைக் கல்லாக்கி அந்தக் கற்களைக் கடவுளாக்கிப் பார்க்கின்றனர். இந்த நிலையில் சுதந்திரப் போர் எங்கே நினைவுக்கு வரப்போகிறது இவர்களுக்கு. நல்லதொரு கொள்கை முளைப்பதெங்கே? 'இந்த உலகம் பொய் பரம பதமே மெய்' என்று வேதாந்தம் பேசும் வேதாந்திகள் அங்கே நிறைந்து உள்ளார்கள்.

இராமாயணச் சொற்பொழிவு

இவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வஞ்சி மகிழ்ச்சி அடைந்தாள். இந்த மூலிகை மிகவும் பயன்படும் என்று சொன்னாள். குப்பனின் அருகில் சென்றாள். அன்னியர்கள் பேசுவதில் கவனம் செலுத்துங்கள் என்றாள். அன்பும் ஆருயிரும் உனக்குத்தான் என்று குப்பன் கூற, இருவரும் கையோடு கைகலக்க, அப்போது ஒரு குரல் யாரோ ஒருவர்க்குக் கட்டளை இடுவது போல் கேட்டது. "ஒரு நொடியில் ஓடிப்போய் சஞ்சீவி மலையை வேரோடு பேர்த்து வா" குரலைக்

கேட்டதும் குப்பன் மிகவும் அஞ்சினான். 'நாம் இருக்கும் இந்த மலையைத் தூக்கினால் நமது கதி என்ன ஆவது?' என்றான். அதற்கு வஞ்சி 'சஞ்சீவி மலையை மனிதனால் தூக்க இயலாது' என்றாள். அப்போது மீண்டும் குரல் கேட்டது. "உனக்கு இராமனின் அருளும் வானம் வரை வளரும் உடலும் உண்டு. உடனே போய், சஞ்சீவி மலையை எடுத்துவா" என்றது குரல். இராமனின் அருள் பெற்றவன் வந்து மலையைத் தூக்கப்போகிறான் என்று கேட்டதும் குப்பன் மேலும் அஞ்சினான். அப்போது அந்தக் குரல் மேலும் கூறியது.

காட்சி

"அனுமன் சஞ்சீவி மலையை எடுத்து வந்து, அம்மலையில் உள்ள மூலிகையால் இராமனுக்கும் இலட்சுமணனுக்கும் உயிர் கொடுத்தான். மீண்டும் சஞ்சீவி மலையை எடுத்த இடத்தில் கொண்டு போய் வைத்தான்" என்னும் குரலைக் கேட்ட குப்பன் ஆறுதல் அடைந்தான்; இனி ஆபத்து வராது என்று தெளிந்தான்.

சற்று நேரத்தில், "இத்துடன் இன்று கதையை நிறுத்துகின்றேன். மீதியை நாளைக்குக் கூறுகின்றேன்" என்ற குரல் கேட்டது. உடனே வஞ்சி 'இந்த மூலிகையைச் சாப்பிடுங்கள்' என்று உலக நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுக்குக் காட்டும் மூலிகையைக் குப்பனிடம் கொடுத்தாள். அதைக் குப்பன் சாப்பிட்டான். இராமாயணக் கதை சொல்பவனையும் அவனைச் சுற்றி இருந்த மக்களையும் குப்பனும் வஞ்சியும் பார்த்தார்கள்.

'இப்போது புரிந்ததா? இராமாயணக் கதை சொல்பவன் சொன்னதைத்தான் நாம் மூலிகையின் அற்புதத்தால் இதுவரை கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்' என்று கூறினாள் வஞ்சி. உண்மையை உணர்ந்த குப்பன் வஞ்சியை அழைத்துக்கொண்டு மலை அடிவாரத்திற்கு வந்தான்.

சஞ்சீவி பர்வத்தின் சாரல் - காப்பியக் கருத்து

மனிதனோ விலங்கோ வாளைத் தொடும் அளவு வளர்தல் என்பது அறிவுக்குப் பொருந்தாதது ஆகும். மனிதனாகப் பிறந்தவன் இறப்பது உறுதி. இறந்த பிறகு சொர்க்கம், நரகம் என்பவை கிடையாது போன்ற கருத்துகளைப் பாரதிதாசன் தெரிவித்துள்ளார்.

பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத கருத்துகளைக் காலந்தோறும் சிலர் பரப்பிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள்; சில ஏடுகளும் இதே கருத்துகளை வலியுறுத்துகின்றன. எவ்வளவுதான் முயன்றாலும் இவர்களால் மூடத்தனத்தைப் பரப்ப இயலாது என்பதை,

**பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத ஏடுகளால்
எள்ளை அசைக்க இயலாது
(சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் 361-362)**

என்று பாரதிதாசன் தெரிவித்துள்ளார்.

உழைக்கின்ற அளவிற்கு ஏற்ப வருவாய் கிடைக்கும். வானத்திலிருந்து வருவாய் வந்து குவியாது. பரம்பொருள் ஒன்று இருக்கிறது என்பது உண்மையில்லை என்னும் கருத்துகளைப் பாவேந்தர்,
**மக்கள் உழைக்காமுன் மேலிருந்து வந்திடுமோ?
எக்காரணத்தாலும் இன்மையிலே உண்மை உண்டோ?**
(சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் 369-370)

என்னும் வரிகளின் வழியாக விளக்கியுள்ளார்.

இந்தியாவில் இமயமலை இருக்கிறது; கங்கை நதி பாய்கிறது; செந்நெல் வயல்களும் செங்கரும்புத் தோட்டங்களும் கனிகளும் நிறைந்துள்ளன. இங்கே முப்பத்து மூன்று கோடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள்; எல்லா வளங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றுடன் மூடப்பழக்கமும் இருக்கின்றதே! இந்த மூடப்பழக்கம் ஒழிந்தால்தான் இந்தியா முன்னேறும் என்பதை அழகாகப் பாரதிதாசன் தெரிவித்துள்ளார்.

**நல்ல இமயம் நலம் கொழிக்கும் கங்கைநதி
வெல்லத் தமிழ் நாட்டின் மேன்மைப் பொதியமலை
செந்நெல் வயல்கள், செழுங்கரும்புத் தோட்டங்கள்
தின்னக் கனிகள், தெவிட்டாப் பயன் மரங்கள்
இன்பம் செறிந்திருக்கும் இப்பெரிய தேசத்தில்
முப்பத்து முக்கோடி மாந்தர்கள் மொய்த்தென்ன?
செப்பும் இயற்கை வளங்கள் செறிந்தென்ன?
மூடப்பழக்கம் முடிவற்ற கண்ணுறக்கம்
ஒடுவது என்றோ? உயர்வது என்றோ?**

(சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் 393-401)

என்னும் வரிகள் பாரதிதாசனின் இச்சிந்தனையை நமக்குக் காட்டுகின்றன.

இந்தியா விடுதலை பெறவேண்டும் என்றால் இந்நாட்டில் உள்ள பெண்களுக்கு முதலில் விடுதலை வேண்டும். பெண்களை ஊமை என்று சொன்னால் ஆண்கள் ஆமைகளாய் அந்நியருக்கு அடங்க வேண்டியது தான்

என்னும் கருத்துகளைப் பாரதிதாசன் பின்வரும் அடிகளில் தெரிவித்துள்ளார்.

**பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசுந் திருநாட்டு
மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே.
ஊமைஎன்று பெண்ணை உரைக்குமட்டும் உள்ளடங்கும்
ஆமை நிலைமைதான் ஆடவர்க்கும் உண்டு (56-59)**

என்று பெண் விடுதலைக் கருத்தையும் 'சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்' என்னும் காப்பியத்தில் பாரதிதாசன் தெரிவித்துள்ளார்.

**இக்கால இலக்கியம்
அலகு --- 1
ஈரோடு தமிழன்பன்
கதை முடியவில்லை**

ஈரோடு தமிழன்பன் சென்னிமலையில் பிறந்தவர். பெற்றோர் -- நடராஜா, வள்ளியம்மாள். 28.09.1940 இல் பிறந்தவர். இயற்பெயர் ந.ஜெகதீசன். 1960 - க்குப் பிறகு கவிதை உலகுக்கு வந்தவர். சென்னை புதுக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். படிமக் கவிஞராக விளங்கியவர். தமிழன்பன் கவிதைகள் என்ற மரபுக் கவிதைக்காகத் தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றவர். இவர் கவிதைகளில் பழமைப் போக்கு, புதுமை போக்கு, பல புதிய சிந்தனைகள், உலகளாவிய பரந்த பார்வை போன்றவற்றைக் காணலாம்.

கால மாற்றம்

இசை விடுமுறை எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. சலங்கைகள் ஒத்திகைக்குப் போயிருந்தன. அவள் தன் கண்களால் அவளை எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். விடுமுறை எடுத்துச் சென்ற இசை மற்றொரு நாள் வீணையிடம் வந்தது. சலங்கைகளுக்குள் உடைப்புக் கண்ட தாள அடவுகள் காயம் ஆற்றிக் கொண்டிருந்தன. கடல் அலைகளில் அவன் பாடிய போது அவள் அகராதிகளில் தகராறுகள். வீணையிலிருந்து இருட்டிக் கொண்டு வந்த அந்த நாளைக் காலம் அவன் கையில் கரிப் பொடியாக உதிர்ந்தது. அப்புறம் ஒருநாள் மகள் வீணை கற்க விரும்புவதாகச் சொன்னாள். சலங்கைகளைத் தேடினாள். கண்களில் அவளை எழுதிக் கொண்டு அவளை யாசகம் கேட்டு வாசலில் நின்றிருந்தான் ஒரு பௌத்த சமயத் துறவி.

முறி

ஒரு மறதி திரும்பி வந்தது போல் பிறந்தேனா? இல்லை மறைந்த ஒரு நினைவு பிறந்து வந்தது போல் திரும்பி வந்தேனா? எனத் தன்னை ஒருவன் கேள்வி கேட்டுக் கொள்கிறான். என் வார்த்தைகளைத் தயாரிக்க இருளின் தொழிற்சாலையை இடைவிடாமல் இயக்குவது யார்? எனக்குப் பாச முத்தப் பரிசுகள் வழங்கத் தாயாக கண்ணகி இருந்திருக்க வேண்டும். அறத்திஐஐ நரம்புகளை இச்சமுகம் அன்றாடம் அறுத்தெறிவதைக் கண்டும் காணாமல் இருக்கிறேனே? அரசனையே கேள்வி கேட்ட கண்ணகியின் நெருப்பில் ஒரு கங்கு கூட என்னிடம் இல்லையே! மணிமேகலையின் அமுதசுரபியில் ஒரு பருக்கையாக இருந்திருக்க வேண்டும் நான். பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத நாட்டை நான் பாட்டில் படைத்து என்ன பயன்? என் கவிதையைப் படித்த பின்னும் அதாவது தின்ற பின்னும் பசி பட்டினியோடு படுக்கையில் புரள்பவர்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க விரல்கள் அற்ற கைகளைதான் நீட்ட முடிகிறது. என் வாழ்வுக்குள் வருவதற்கு முன் நாங்கள் நதியோரங்களில் விளையாடி விட்டு வரக்கூடாதா? என் மரணமேனும் என்னை எப்படி அணுகலாம் என்பதைத் திருவள்ளுவரிடம் ஒருமுறை ஐஐசித் தெரிந்துக் கொண்டு வருமா? என்று ஒருவன் தன்னைத் தானே கேள்வி கேட்டுக் கொள்கிறான்.

பிரபஞ்ச இரக்கம்

நெருப்பு எதைத் தனது நெஞ்சுக்குள் வைத்திருக்குமோ அதைத் தனது நினைவுக்குள் வைத்திருப்பவன் மனிதன். உலை கொதிக்க வைக்கும் நெருப்புக்குப் பசித்தவர்கள் வயிறுகள் தெரியும். உலைக்கூட நெருப்புக்குத் தளவாடம் ஏந்தும் போராளிகள்தான். எரிப்பதற்குப் பிணம் தேடி அலையும் இரக்கமற்றதன்று அது.

கடல் எதைத் தனது மனத்தின் மையத்தில் வைத்திருக்கிறதோ அதைத் தனது சொல்லுக்குள் வைத்திருப்பவன் மனிதன். மீனவர்களின் ஏக்கம் அலைகளுக்குத் தெரியும். கடனில் மூழ்கி விடாதபடி துடிக்கும் பாட்டாளியின் நெருக்கடிகள் உப்புக்குள் கரையும், கடலின் மூச்சுக்குப் புரியும்.

பூமியின் ஆழம் கனிமக் கனவுகளையும் கடந்துச் செல்வது. மனிதனின் நனவுகள் கடப்பதற்குக் காலம் பலவாகும். விதைகள் மனிதனின் உறுபசியைப் போக்க தனது ஒவ்வொரு துடிப்பிலும் உற்பத்தியை விரைவுபடுத்தும். தின்பதற்கு மனித எலும்பு கேட்டுத் தினமும் வாயைத் திறப்பதில்லை.

எந்த குறுக்கீடும் இல்லாத இயற்கையின் விரிவுரை வானம். ஒவ்வொரு நட்சத்திரத் துணுக்கிலும் போய் ஒளி திரட்டுபவன் மனிதன். அடைத்துக் கிடக்கும் மனிதனுக்குள்ளும் பிரபஞ்சம் அவனைத் திறந்தும் தன்னைத் திறந்தும் வளர்க்கவே விரும்பும். மானுட வெற்றிகளை, வீழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்ய வானம் ஒரு காகிதமாகக் காத்திருக்கிறது. வானம் மழை பொழிந்து உயிர்க்கொலைப் புரிவதில்லை.

ஏழு நாட்களைத் திறந்து மூடும் காற்றில் தேடத்தக்கது எதுவென்று தேர்ந்து கொள்பவன் மனிதன். முற்றுப் புள்ளிகளோடு மனிதனை முற்றுகை போடும் பிணிகளுக்கும் பகைமைகளுக்கும் எதிரான துடிப்புகள் காற்றின் நரம்புகளில் உண்டு. மண்ணின் பயிர் பச்சைகளை வளர்க்க காற்று வடிவமற்ற விரல்களால்

வேள்வி செய்யும். மனிதனின் சுவாசப் பைகளைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போகும் கொள்கை காற்றுக்கு இல்லை.

விடுதலை

செடிகளில், கொடிகளில் இருக்க விருப்பம் இல்லாத மலர்களே வாருங்கள் என் கவிதையில் இடம் நிறைய இருக்கிறது என்றேன். எந்தச் செடியும் எந்தக் கொடியும் மலர்களை விடுவித்து அனுப்ப விரும்பவில்லை. எந்த மலருக்கும் அந்த விருப்பம் இல்லவே இல்லை. ஒளியே நிலாவிலும் பரிதியிலும் நீ நிராகரிக்கப்பட்டாலும் அங்கேயே பாடு கிடக்க வேண்டாம். இங்கு என் சிந்தனைக்குள் இடம் உண்டென்று அறிவிப்புச் செய்தேன். ஒளிக்கு இடம் தர வேண்டாம் என்று இருள்கள் செய்யும் தூண்டுதல்களை ஒரு போதும் ஒப்பியதில்லை நிலாவும் பரிதியும்.

நதியில் கடலில் எந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்டாலும் அலைகளுக்குக் கதவு திறந்து வைக்க நான் தயார் என்று அறிக்கை வெளியிட்டேன். நதியின் நாக்கிலிருந்து வெளியே போ என்று அலைகளை நோக்கிய ஆத்திர ஆணை பிறந்ததில்லை இதுவரை. கடல் ஒற்றை அலையைப் பிரிய நேர்ந்தாலும் ஒவென்று அலறுகிறது. வறண்ட என் அழைப்பை ஏற்று அடைப்பட்ட கதவுக்குள் வர எந்த அலையும் சம்மதிக்கவே இல்லை. என் கவிதையைச் செடி கொடிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டேன். என்னிடம் இருந்த சுருங்கிய மனிதச் சிந்தனைகளைத் தூண்டிவிட்டு நிலாவிடமும் பரிதியிடமும் அனுப்பி விட்டேன். எனது பரப்பை நதியிடமும் கடலிடமும் ஒப்படைத்தேன். வேர்களிடம் என் புது விருப்பங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். பிரபஞ்சத்திடம் புள்ளிக்குள் ஒரு புள்ளியாய் ஒடுங்கி விசாலித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இசைப் பிசுகுகள்

இத்தனை சதுர அடி இன்னாருக்கு அல்லது இன்னதுக்கு என்று நிழலை எழுதி வைப்பதில்லை. மரங்கள். வாரிசுகளுக்கென்று கனிகளை அவை பத்திரம் எழுதிப் பதிவு செய்து வைப்பதும் இல்லை. பட்டாம்பூச்சிகளின், வண்டுகளின், தும்பிகளின், தேன்சீட்டுகளின் தகுதியுரிமை பற்றித் தர்க்கம் செய்வதில்லை செடிகொடிகள். எதிர்பார்ப்பை, நிர்ந்பந்தத்தைத் தவிர்ப்பதால் பூக்களின் தேனில், வண்ணத்தில், வடிவத்தில் இயற்கை இருக்கிறது அப்படியே.

கடப்பாறைகள், மண்வெட்டிகள் பற்றிய கவலைகள், கடத்தல்கள், விற்பனைகள், கள்ள வாணிகங்கள் குறித்த நினைவுகள் எந்த மலையிடமும் இருந்ததில்லை. இருந்திருந்தால் இப்படி உயர்ந்திருக்குமா மலைகள். பதுக்கி அடி ஆழத்தில் வைத்திருப்பதைக் கருவிலேயே கலைத்திருக்கும் அவை தோண்டி எடுக்கும் மனிதன்.

நதிகளின் கனவுகளிலும் ஈரம் இருப்பதன்றி வெப்பம் எப்போதும் இருப்பதில்லை. அலைகளில் மனிதர்களும் அரசியலும் சுயநலச் சண்டைகளைக் கலக்கும் நாள் வரும் என்று அவை அறியமாட்டா. களங்கமற்ற வாழ்க்கையோடு ஒவ்வொரு குழந்தையும் கண் மலர்கிறது. குழந்தைக்குள் வர இருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் அக்குழந்தையைக் கொன்றபின் தனது

வாழ்வைத் தொடங்குகிறான். இசைப் பிசுகுகள் எங்கெங்கும் தெறித்துச் சிதறுகின்றன.

சுவை

உப்பைக் கொஞ்சம் குறைத்தால் குழம்பு சுவையாகிவிடும். காரம் கொஞ்சம் குறைத்தால் காய்கறி சுவையாகிவிடும். புளிப்பைக் கொஞ்சம் குறைத்தால் மிளகுச்சாறு சுவையாகிவிடும். இனிப்பைக் கொஞ்சம் குறைத்தால் பாயாசம் சுவையாகிவிடும். உன்னைக் கொஞ்சம் குறைத்தால் உலகுக்குச் சுவையாகிவிடுவாய். உன்னை நீ அறவே குறைத்து விட்டால் உனக்கு நீயே சுவையாகிவிடுவாய்.

மரண வாக்குமூலம்

கனவுகளில் ஆயிரம் முடிவு கதவைத்தட்டிக் கட்டில் விளிம்பைத் தொட்டு அவசரப்படுத்தலாம். ஆனால் ஒரு காலை நேரத்தின் கழுத்தில் கயறு மாட்டி இறுக்கி ஒரு நாளைக் கொள்வதும், ஓர் இரவுக்கு நஞ்சு பரிமாறி விடியலைப் பிணமாக்குவதும் மரண அறமாகாது. நனவுகளில் அச்சத்தை அச்சடிக்கும் இறப்பு பிறப்பிடம் கேட்க வேண்டும்” உன்னை விரும்புவது போல் மக்கள் என்னை ஏன் விரும்புவதில்லை” என்று.

மாயத் திரையணிந்த மரணத்தோடு இரண்டுமுறை நான் பேசியிருக்கிறேன். ஒரு கையில் மலர்க்கொத்தும் மறு கையில் கைக்குட்டையும் வைத்திருந்த அதனிடம் என் வாழ்க்கையைக் குறித்த எந்த அடைமொழியும் இல்லை. என் கவிதையைப் பற்றி ஏதும் தெரியுமா? எனக் கேட்டேன். உன் கவிதையைப் பார்க்க கண்களும் படிக்க உதடுகளும் உலகில் முளைத்துக் கொண்டே இருக்கலாம், அது எனக்குத் தெரியாது

கற்களும் பூக்களும்

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாத்திரமா? இல்லை நானே எடுத்துக்கொண்ட பாத்திரமா? தெரியவில்லை. இருந்தாலும் நடித்து முடித்து விட்டேன் மிஞ்சப் போவது நானா? பாத்திரமா? தெரியவில்லை. இதைவிட வேறு பாத்திரம் இவனுக்குச் சரிப்பட்டு வந்திருக்காது இப்படிப் பேசுகின்றனர் சிலர். இன்னும் கொஞ்சம் கவனமாக நடித்திருக்கலாம் என்று சிலர். வேற கதாபாத்திரம் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக நடித்திருப்பான் என்று ஒரு சிலர். இவனுக்கு இவனையும் புரியவில்லை, இவன் ஏற்ற பாத்திரமும் புரியவில்லை. ஏன் இவன் மேடையேறினான் என்று கண்டனங்களும் வந்தது. மிகை நடிப்பு, எதார்த்தம், நம்பகத்தன்மை இல்லை என்று சில பத்திரிக்கைகள் எழுதின. நாடகம் மன்னித்தாலும் பாத்திரங்கள் மன்னிக்க வாய்ப்பில்லை என்று கூறின சில ஏடுகள்.

அறிவுஜீவிகள் பாத்திரத்திலிருந்து என்னையும் என்னிலிருந்து பாத்திரத்தையும் வெட்டி எடுத்து சோதனைக் குழாய்களில் போட்டுக் கண்களைக் கழற்றி வைத்து விட்டுக் கண்ணாடிகளால் உற்று நோக்குகிறார்கள். நாடகம் பார்த்தவர்களில் சிலர் கற்களோடு வந்தவர்கள்

பூக்களைக் கொண்டு வரவில்லையே என ஏங்கினார். சிலர் பூக்களோடு வந்தவர்கள் கற்கள் கொண்டு வரவில்லையே எனக் கோபப்பட்டனர் கற்களும் பூக்களும் சரமாரியாக விழுந்தன. இரண்டுமே.என் கல்லறைக்குத் தேவைப்பட்டது. அப்போதும் எனக்கு ஓர் ஐயம், அடக்கம் செய்யப்பட்டது நானா? பாத்திரமா? என்று ஓர் நடிகன் தனக்குத்தானே வினா கேட்டுக் கொள்கிறான்..

கரைதலின் பயன்

எல்லாப் பகல்களையும் அடைமானம் வைத்து ஒரு பால் பெளர்ணமியை வாங்க வேண்டும். அது தீர்வதற்குள் எத்தனை கவிதை எழுத முடியுமோ அத்தனையையும் எழுதி முடித்துவிட வேண்டும். பவுர்ணமிக்கும் வானத்திற்கும் அப்பால் ஒரு புள்ளிக்குள் இருந்து இந்த பிரபஞ்சத்தில் கரைய வேண்டும் நானும் என் கவிதையும். பிறகு நானும் என் கவிதையும் இப்பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்பட்டு மானுடத்தின் கரைகளிலே ஒதுங்க வேண்டும். வைகாசியிலிருந்து சித்திரைகளை மீட்பதுபோல் இழந்த பகல்களை மீட்பேன்.

மீட்டலின் தொடர்ச்சியில் என்னையும் மீட்பேன். மூப்பின் முடிச்சுள் இருக்கும் வாலிபத்தையும் மீட்பேன். தாழ்வாரத்தில் தவழ்ந்த நாட்கள் தாழ் திறக்கத் தொட்டில் தினங்களை மீட்பேன். மீட்பு முயற்சியில் மேலும் தொடர்ந்து என் அன்னை கருவறைக்குள் போய் விடுவேன். என் பகல்களை மீட்க இரவைத் திறக்கும்போது அதற்குள் ஒரு புள்ளி. அப்புள்ளிக்குள் திறந்த பிரபஞ்சத்துள் கரையும் கவிதையாய் நான்.

நிலாக்கள்

கனவும் நனவும்

என் கண்களுக்கு எப்போதும் ஒரு நினைப்பு. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நிலவாக இருப்பதாகவே. இளம் பருவத்தில் அதாவது ஒன்பது வயதில் என் அம்மாவைப் பறிகொடுக்கும் வரை என் கண்களுக்கு நிலாவே தென்பட்டதில்லை. என் கண்கள் இரண்டும், நட்சத்திர நாட்டில் இருக்க வேண்டிய நாம் இவன் முகத்தில் இருக்கிறோமே என்று எண்ணிய தருணங்களும் உண்டு. கண்ணீர் வெள்ளத்தில் மூழ்கியபோது கண்ணீரைத் துடைப்பதா? கண்களைக் காப்பாற்றுவதா எனக் குழம்பிப் போயிருக்கிறேன். என் தாயின் முகம் காண கண்களைத் திறக்க முற்பட்டது போல் வானம் , பூமி பார்க்கவும் ஆசைப்பட்டேன். அரும்புகள் மலர்வதைப் பார்ப்பதற்கும், சிட்டுக்குருவியின் பறக்கும் சிறகுகளைப் பார்ப்பதற்கும் தேவைப்பட்ட என் கண்களைக் கனவுகளைக் காணவேண்டும் என்று ஆசைக்காட்டி மூடிவைத்த இரவுகளை என் விழிப்புகள் எப்போதும் வெறுத்ததில்லை.

தாலாட்டுப் பூக்களில் கூட என் தாய் என் கண்களை நிலா என்று புனைந்ததே அதிகம். அதைக் கேட்ட நிலாக்கிறுக்கு என் கண்களில் நிரம்பி விட்டது. ஆனால் எல்லாம் என்ன ஆயிற்று? குளிர்க் கண்ணாடிக்குள் குடி வைத்தது கண்களை. நிலாக்களில் நிழற்படலங்கள். கிரகண நேரங்கள் பகல் முழுக்க தேமல் படர்ந்த காட்சிகளில் விடுதலை, வெப்பத்திற்கா? விழிகளுக்கா? மங்கல் சிறைகள் நிலாவென்ற நினைப்பை வெப்பத்திற்கா? விழிகளுக்கா? என் கண்களிலேயே கைது செய்து வைத்தன.

அதன்பிறகு புரைப்படலம். என் நிலாக்களில் ஊசிகளின், கத்திகளின் கொஞ்சம் இரத்த விளையாட்டு. மருத்துவர் சொன்னார், நிலாக்களில் போதிய வெளிச்சம் இல்லை. உடைந்து சிதறிய நிலா என்ற நினைப்புக்குள் நடுங்கி ஓடுங்கின கண்கள். கண்ணாடி காட்டுகிறபடி கண்கள் பார்க்கின்றன. கண்ணாடி சொன்னபடி படிக்கின்றன எழுத்துகளை... கண்ணாடி என்று எல்லோரும் சொல்லிச்சொல்லி என் நிலாக்கள் உள்ளுக்குள் ஒரு கோயில் வாசல் சிதறு தேங்காய்களாயின.

இக்கால இலக்கியம்

அலகு -- 2

கோடுகளும் கோலங்களும்

இராஜம் கிருஷ்ணன்

1925 இல் தமிழகத்தின் திச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் முசிறியில் பிறந்தவர் இராஜம்கிருஷ்ணன் அவர்கள். பள்ளிக்குச் சென்று முறையாக கல்வி பயிலாதவர். பெண்கள் பூப்படையும் முன்பே திருமணம் செய்து வைத்து விடும் சமூக வழக்கப்படி 15 வது வயதிலேயே கிருஷ்ணனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. திருமணத்திற்குப் பின்னர் சென்னை வந்து குடியேறினார். மின்பொறியாளரான கணவரின் உதவியால் பல புத்தகங்களைப் படித்து, பிறகு தானே கதைகளை எழுதத் தொடங்கினார் தமிழின் மூத்த பெண் நாவலாசிரியர் இவர். இவருடைய காலத்தின் பெண் அடிமை நிலையையும் மற்ற சமூக அவலங்களையும் இவரின் படைப்புகள் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றன.

பொதுவாக தனது படைப்புக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கும் கதைக்களம் உள்ள பகுதிகளுக்கு நேரில் சென்று அங்கு வாழும் மக்களோடு நெருங்கிப் பழகி உண்மை நிலைமைகளை அனுபவப் பூர்வமாக உணர்ந்துக் கொண்டு, அந்த உணர்வையும் , அவர்களது உண்மையான முனைற்றத்திற்கான லட்சியத்தையும் தம் எழுத்து வழியாகக் கொண்டு வந்தவர். இவரின் 80 க்கும் மேற்பட்ட படைப்புகள் தமிழ்ப் புத்தகாலயத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவரது நூல்கள் தமிழக அரசால் 2009 ஆம் ஆண்டில் அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டன. அதற்காக மூன்று இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. முதன்முறையாக உயிருடன் இருந்தபோதே அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டது இவரது நூல்களேயாகும். உண்மையும் உயிரோட்டமும் நிறைந்த படைப்புகளைப் படைத்த இவர் உடல் நலக் குறைவால் 2014 இல் அக்டோபர் 20 ஆம் தேதி இயற்கை எய்தினார். .

நாவல் தோன்றுவதற்கான காரணம்

புரட்சிப் பெண்மணி மணலூர் மணியம்மா 1930களில் விவசாயத் தொழிலுக்காகக் கீழ்த்தஞ்சைப் பிரதேசத்தில் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர். 1953- இல் காலமான அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை - கிராமத்து எளிய விவசாயக் கூலி மக்களின் வாய் மொழியாகவே கேட்டறிந்து 'பாதையில் பதிந்த

அடிகள்' எழுதும் போதும் இதே பயிர்த் தொழிலாளரையே எழுத்து மையம் கொண்டது.

இந்த நாவல் 'கோடுகளும்கோலங்களும்', பயிர்த் தொழிலையும் அதில் ஈடுபடும் பெண்களின் வாழ்வையும் மையமாக்கி எழுதப்பட்டதுதான். ஆனால் இது முற்றிலும் வேறுபட்ட கோணத்தில் பார்வையைச் செலுத்தி எழுதப் பட்டது. எப்போதுமே, முரணான உண்மைகள் சிந்தையை நெருடும்போது அந்த நெருடலே அதை ஆராய வேண்டும் என்ற உந்துதலைத் தோற்றுவிக்கும். அதுவே படைப்புக்கும் ஆதாரமாகும்.

சுதந்தரம் பெற்ற பின்னர், மாறிய அரசியல் சூழலில், ஒரு கால் நூற்றாண்டு காலம் கழிந்த பின் அந்த அரசியல் சுதந்திரம் உழுதுண்டு வாழும் கடைக்கோடி மனிதரின் வாழ்வில் எத்தகைய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்ற கோணத்தில் பார்த்து எழுதிய நாவல் 'சேற்றில் மனிதர்கள்' எனும் நாவல் ஆகும். அதனைத் தொடர்ந்து, விவசாயப் பெண்களின் நிலையைக் குறித்து எழுதப்பட்டவையே இந்நாவலாகும்.

கிராமப்புற வாழ்க்கை

பெண்களின் சமூக, பொருளாதார மேம்பாடுகள் பல போராட்டங்களுக்குப் பின்னரும் கனவாகவே இருந்த நிலைகண்டேன். சுதந்தரம் பெற்ற பின் - நாற்பதாண்டுக் காலம் ஓடிய பிறகு விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்கள் எல்லாத்துறைகளிலும் வியக்கத்தக்க மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. பயிர்த் தொழிலில், பெருகி வரும் மக்கட்தொகைக்கு ஈடுகட்ட புதிய வீரிய வித்துக்கள், பயிரிடும் முறைகள், நீர் நிர்வாகம், புதிய ரசாயன உரங்கள் ஆகியவை முன்னேற்றப் பாதையில் மக்களை வளமையை நோக்கிச் செல்ல வழி வகுத்திருக்கின்றன என்று சொல்லலாம்.

ஆனாலும், ஒரு சமுதாயத்தைச் சக்தி வாய்ந்ததாக இயக்கவல்ல பெண்களுக்கு இந்த வளமை பயன்பட்டிருக்கிறதா என்ற சிந்தனை குறிப்பாகத் தோன்றியிருக்கவில்லை எனலாம்.

நகர்ப்புற வாழ்க்கை

கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கும் பயிர்த்தொழிலைப் புறக்கணித்து, நிலமற்ற விவசாயிகளும், நிலம் உள்ள பெருந்தனக்காரரும் நகரங்களுக்கு ஈடுபடப் பெயர்ந்து வந்து, சுற்றுச்சூழலை மாசுபடுத்தி ஒரு நச்சுக் கலாச்சாரத்தைப் பரவ விடுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது' என்ற நிலையை எதிர் நோக்கத் தெம்பின்றி, பணமே பொருளாதாரச் செழிப்பு என்ற மாயமானை நோக்கிய மக்கள் நகர்ப்புறங்களில் நெருங்கினர்.

பெண்களின் சுயச்சார்பு, பொருளாதார சுதந்தரம் என்பதில் நகரங்களையும், நகர்ப்புறங்களையும் சார்ந்ததாகவே அவர்கள் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, தொழில் என்று கணிக்கப்பட்டது. உண்மைநிலை என்னவென்றால், கிராமப்புறங்களில் விவசாய பயிர் உற்பத்தியில், மிகப் பெரும்பான்மையினராகப் பெண்களே

ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இந்த உற்பத்தியில் மிக அதிகமான விழுக்காடு, பெண்களின் உழைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

பெண் விவசாயிகளின் உழைப்பு

நிலத்தில் உழுவது ஒன்று தவிர, எருச் சமந்து கொட்டுதல், அண்டை வெட்டுதல், விதைத்தல், நாற்று நடுதல், களை எடுத்தல், அறுவடை செய்தல், தூற்றுதல், புழுக்குதல் என்று நெல்லை அரிசியாக்கிச் சோறாக்கிக் கலத்தில் இடுவது வரையிலும் அவர்களின் உழைப்பே பிரதானமாகிறது. இவ்வளவு பொறுப்பைச் சமந்து கொண்டு உழைப்பை நல்கும் பெண்களுக்கு, நிலத்தின் மீது பட்டா உரிமையோ, முடிவெடுக்கும் உரிமையோ இருக்கிறதா என்பதும் கேள்விக் குறி.

வீட்டோடு இருந்து, வீடு, கொட்டில் மாடு, பயிர் எல்லாவற்றையும் பேணுவதில் தன் வாழ்வையே ஈடாக்கும் பெண்ணுக்கு, விடுப்பு உண்டா? ஊதியம், ஊதிய உயர்வு, ஓய்வுக்கால ஆதரவு, போனஸ் என்ற சலுகைகள் பற்றியோ, பேறுகால, உடல் நோய் வரும்போதான மருத்துவ வசதிகளுக்குத் தேவையான உத்தரவாதம் பற்றியோ ஓர் அடிப்படை உணர்வேனும் உண்டோ?

பெண் என்றால், பெண் தான். எல்லா வேலைகளையும் செய்வது அவள் இயல்பு. அவ்வளவுதான். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று சொந்தமாக நிலம் வைத்துக் கொண்டு பயிரிடும் குடும்பங்களில், தங்கள் நிலங்களில் வேலை செய்வது தவிர, இது போன்ற வேறு சில விவசாயிகளின் நிலங்களில் கூலி வேலையும் செய்கிறார்கள் பெண்கள்.

சமக்கூலி இல்லை

உழவு செய்யும் ஆண், ஒரு நாளைக்கு ஆறு மணி உழவோட்டி, ரூபாய் எண்பதிலிருந்து நூறு வரையிலும் கூலி பெறுகிறான். ஆனால் பெண்ணோ, அவள் வேலைக்கு ஊதியமாக, பதினைந்தில் இருந்து இருபது வரையிலும் தான் பெறுகிறாள். சமவேலை - சமக்கூலி என்பது விவசாயத் தொழிலைப் பொறுத்து ஏட்டுச் சுரைக்காயாகவே இருக்கிறது.

அறுவடைக்காலத்தில் இருவரும் ஒரே வேலையைச் செய்தாலும், ஆணுக்குக் கூலி நெல்லுக்கு மேல் பணமும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்ணோ, அதே அளவு நெல் மட்டுமே என்றும் கூலியாகப் பெறுகிறாள். பணம் எதுவும் பெறுவது கிடையாது. இது கொஞ்சமும் சரியில்லையே, ஏன் இப்படி? நீங்கள் ஏனம்மா ஊதிய உயர்வு கோரவில்லை. போராடவில்லை என்ற கேள்விக்கு வந்த பதில் சிந்தனைக்குரியதாகும்.

ஐந்து ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொண்டு தங்கள் நிலங்களில் தாங்களே வேலை செய்யும் சிறு விவசாயக்காரர்கள் - பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர் என்று உதவிக்கொள்கிறார்கள். நிலமற்ற விவசாயக்கூலிகள் - பெரும் பண்ணை என்ற அளவில் போராட்டங்கள் நிகழ்கின்றன; தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சிறு விவசாயிகள் பெண்கள் அத்தகைய போராட்டத்தை விரும்பவில்லை. ஏனெனில், நடவு, களையெடுத்தல் வேலைகளுக்கு இருபது ரூபாய் என்று ஐந்து ரூபாய் கூலி உயர்வைக் கூட அவர்கள் ஏற்கவில்லை. கூலி வாங்குவதுடன் அதே கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்றாகி விடுமே? உழவோட்ட

ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. சில இடங்களில் உபரியாகச் சாராயம் வாங்கவும் காசு கேட்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பெண் ஏர் பிடித்து உழுவதில்லை. அது ஒரு தடையாகவே இருக்கிறது. எனவே ஆண், உழவுத்தொழிலில் எப்படி இருந்தாலும் கோலோச்சுவனாகவே இருக்கிறான். பெண் இந்தத் தொழிலில் அதிகமாக வஞ்சிக்கப்படுகிறாள் எனலாம்.

தான்வா

இந்த நிலையை மாற்றி, பெண் தன் உழைப்பின் பலனையும் உரிமையுணர்வையும் பெற, வாய்ப்பாகத் துவக்கப்பட்டது தான் தமிழ்நாடு பண்ணை மகளிர் பயிற்சித் திட்டம் - அல்லது - 'தான்வா' என்ற அமைப்பு. 'தமிழ்நாடு விமன் இன் அக்ரிகல்ச்சர்' என்ற ஆங்கிலச் சொற்றொடரின் சுருக்கமே 'தான்வா'வாகும். இது டென்மார்க் அரசின் 'டேனிடா' உதவித்திட்டத்தின் ஆதாரத்தில் தோன்றியதாகும். தமிழ்நாடு முழுவதும், சுமார் இருநூறு விவசாயத் தொழில் பட்டதாரிப் பெண்களைத் தேர்ந்து, சிறப்புப் பயிற்சி அளித்து, அவர்களைக் கொண்டு தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள சிறு விவசாயிகளாகிய குடும்பப் பெண்களுக்கு மண் பரிசோதனை, விதைச் செய்நேர்த்தி, நுண்ணூட்ட உரங்கள், நடவு, நீர் பராமரிப்பு, உரமிடுதல் ஆகிய அம்சங்களின் சிறுசிறு நுணுக்கங்களைப் பயிற்றுவிக்கும் திட்டமாகும். இதற்கு முன்னர், உழவர் பயிற்சித் திட்டங்கள் பரவலாகச் செயலாக்கப்படாமல் இல்லை. ஆனால் இதுவோ குறிப்பாகக் கிராமப்புறத்து மகளிரைச் சக்தி மிகுந்தவர்களாக மாற்ற வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட திட்டம்.

தான்வாவின் நோக்கம்

இந்தப் பெண் பயிற்சியாளர், அந்தந்தக் கோட்டங்களில் உள்ள விவசாய அலுவலர்களின் ஒத்துழைப்புடன், மகளிரைப் பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தனர். வாலிப, நடுத்தர வயதுப் பெண்கள் சொந்தக் குடும்ப நிலங்களில் வேலை செய்பவர்களே பயிற்சிக்கு உரியவராயினர். இருபத்தைந்து பேர் கொண்ட குழுவினருக்கு, ஐந்து நாட்கள் பயிற்சி; பயிற்சிக் காலத்தில் ஒரு சிறு ஊக்கத்தொகையும் அளிக்கப் பெற்றது. பிறகு இவர்களே ஒவ்வொருவரும் பத்துப்பத்துப் பெண்களைப் பயிற்றுவித்தார்கள். பயிற்சி பெற்ற உடன் இந்தப் பெண்கள், செயலில் இறங்க உடனே ஊக்கம் பெற்றதும், இவர்கள் அறிவு, விரிந்து புதிய அநுபவங்களாக, விளைச்சலில் பலன் பெற்றதும், அண்மைக்கால வரலாறு. பண்ணை மக்களின் வாழ்வில், புதிய மாற்றங்கள் இசைந்தன. புதிய மாற்றத்துக்கான ஆதாரம், தன்னம்பிக்கையும் பொருளாதாரச் சுயச்சார்புமாகும்.

காலம் காலமாகக் குருட்டுத் தடங்களில் ஒடுக்கப்பட்டு வந்த இந்திய விவசாயக்குடும்பப் பெண், விழிப்புணர்வு பெற்றிருக்கிறாள். சிந்திக்கும் திறன் இவளுக்கு வந்திருக்கிறது. இவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையும் சுயச்சார்பும், உழைப்பின் பயனாகப் பெற்றவை என்றாலும், சிந்திக்கும் சக்தியே அவற்றைச் சாத்தியமாக்கி இருக்கிறது. பயிர்த் தொழிலின் முன் நிற்கும் பிரச்சனைகளை, சமூக நோக்கில் எதிர்நோக்குமளவுக்கு, ஒன்றுமே தெரியாமல் உழைத்து

உழைத்துத் தேய்ந்திருந்த இந்தப் பெண்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றிருக்கின்றன. காலந்தோறும் பெண் என்ற கணிப்பு, பெண்களின் பின்னடைவுகளையே துல்லியமாகக் காட்டுவதான சோர்வையே தந்திருந்தது.

ஏறக்குறைய ஒரு பத்தாண்டுக்கால முயற்சியில் தான்வா என்ற பண்ணை மகளிர் குழுவினர் தமிழ்நாடெங்கும் பல்கிப் பெருகி, ஒரு புதிய வரலாறு படைப்பதைக் காணும் போது நம்பிக்கை துளிர்க்கிறது. சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கும், வளமைக்கும் ஆதாரமான தொழிலில், பெண்கள் ஈடுபட்டு, விளைவு கண்டு ஆற்றல் பெறுவது சாதனையல்லவா! பெண்கள், பொதுத்துறைகளிலும், அரசுத் துறைகளிலும் முக்கிய இடங்களில் பொறுப்பேற்றிருப்பதும், அமைப்பு ரீதியிலான பெண்கள் இயக்கங்களின் இடைவிடாத செயல்பாடு சார்ந்த அனைத்து முடிவெடுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் பெண்களைக் குறிப்பாக்கியே வலியுறுத்தி இருக்கின்றன என்றால் மிகையில்லை.

எனக்குப் பல வகைகளிலும் பயிற்சியாளரான பெண் அலுவலர் பலர் உதவினார்கள். குறிப்பாக திருமதிகள், மங்களம், பத்மாவதி, வளர்மதி ஆகியோருக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். பல கிராமங்களிலும் நான் சென்று சந்தித்த தான்வா பெண்கள் தங்கள் அநுபவங்களை ஆர்வத்துடன் எடுத்துரைத்தார்கள். வயல்களுக்கு அழைத்துச் சென்று ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் காட்டியும், எத்தனை முறைகள் கேட்டாலும் சந்தேகம் தீர்த்து வைக்க விளக்கியும் எனக்கு உதவிய பெண்கள் பலர். அவர்களில் முசரவாக்கம் குப்பம்மாள், 'வேண்டாம்மா' லட்சுமி, அரண்வாயில் இந்திரா, பிரேமா, ஜகதீசுவரி, அவனூர் ஏகம்பம்மா, சுந்தரி, காக்கனூர் குணாபாய் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்த சில பெண்மணிகள். பயிற்சி வகுப்புகள், செயல் முறை விளக்கங்கள், பிறகு பெண்களில் அன்றாட ஈடுபாடுகள், அநுபவங்கள் எல்லாவற்றிலும் நான் பங்கு கொள்ளும் வகையில் எனக்கு உதவி புரிந்தார்கள் தான்வாக் குழுவின இப்பெண்மணிகள், என்று நாவலாசிரியர் இராஜம்கிருஷ்ணன் அவர்கள் தன் அநுபவத்தை இங்கே பதிவிடுகிறார்.

நாவல் சுருக்கம்

செவந்தியின் தந்தைக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருந்தாலும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் தவிர மற்ற நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தார். செவந்திக்குத் திருமணம் ஆகி சரவணன், சரோஜா என்று இரண்டு பிள்ளைகள் உண்டு. செவந்திக்குத் திருமணமாகியும் தன் கணவரோடு தன் தந்தை வீட்டிலேயே இருந்தார். தன் கணவன் ரங்கசாமி சைக்கிள் பழுது செய்யும் கடை வைத்திருந்தார். சரியான வருமானம் இல்லை. குடும்பம் நடத்த மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் செவந்தி. வயலிலும் உழுது பயிர் செய்யமுடியாத நிலை. அச்சமயத்தில் தான்வா அமைப்பினர் இந்த கிராமம் வந்து பெண்கள் விவசாயம் செய்ய எளிமையான வழிவகைகளைச் சொல்லித் தந்தனர். பெண்கள் விவசாயம் செய்ய ஊக்கப்படுத்தினர். பயிர் செய்வதற்கு வங்கியில் கடன் வாங்க வழிவகைகளையும் கூறினர். அதனைக் கேட்ட செவந்தி தன் தந்தையிடம் வங்கியில் கடன் பெற்றுத்தரச் சொல்லி அந்த கிராமத்திலேயே முதலாவதாக முயற்சித்து விவசாயம் செய்யத் தொடங்கினாள். செவந்தியின் கணவன் எந்த ஒரு சிறு உதவியும் செய்யவில்லை. அதற்கு மாறாக பயிர்

செய்வது வீண் என்று சொல்லி வந்தான். ஆனாலும் செவந்தி தான் எடுத்த முயற்சியில் பின் வாங்காது பயிர் செய்யத் தொடங்கினாள். நிலம் உழுவது முதல் அறுவடை வரை எல்லா உதவிகளையும் கன்னியப்பன் செய்து வந்தான். செவந்திக்கு நாற்று நட பிற பெண்கள் உதவி செய்தனர். தான்வா அமைப்பினர் கூறிய வழியில் பயிர் செய்து நல்ல விளைச்சல் கண்டாள் செவந்தி.

செவந்தியின் அண்ணன் மெத்தப் படித்து பணக்கார வீட்டுப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டு மதுரையில் தங்கி விட்டான். அதனாலேயே செவந்தி தன் பெற்றோருடன் வசித்து வந்தாள். செவந்தியின் முயற்சியால் நல்ல பயிர் விளைந்ததால் அவளைப் பார்த்து அவ்வூரில் பிறப் பெண்களும் பயிர் செய்யத் தொடங்கினர். செவந்தி தன் தந்தையின் உதவியால் வங்கியில் கடன் பெற்று மீண்டும் மீண்டும் மிக நன்றாக பயிர் செய்து நல்ல வருமானத்தை ஈட்டினாள். செவந்தியின் மகள் சரோஜா அம்மாவிடமிருந்து பயிர்த் தொழிலுக்கு எந்த உதவியும் செய்யாது நன்றாகப் படித்து வந்தாள். பத்தாம் வகுப்பு முடித்ததும் தன் மாமா வீட்டிற்குச் சென்று மேல்படிப்பு படிக்க நினைத்து அங்கு சென்று ஏமாற்றம் அடைந்து திரும்பி வருகிறாள். பிறகு தங்கள் ஊருக்கு அருகிலேயே மேற்படிப்பைத் தொடர்கிறாள்.

வசதியாக வாழ்ந்த அண்ணன் தனது சொந்த ஊருக்கு வரவே மாட்டார். காரணம் அவள் மனைவிக்கு இங்கு வரப் பிடிக்காது. ஒரு கட்டத்தில் உடல் நலமின்றி சென்னை வந்து மருத்துவம் பார்த்து பணமின்றி தவித்தபோது அதனைக் கேள்விப்பட்ட செவந்தி தன் கணவனிடம் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்தனுப்புகிறாள். விவசாயம் செய்து அதிக வருமானம் ஈட்டத் தொடங்கியதும் செவந்தியின் தந்தை, தாய், கணவன் என அனைவரும் அவளுக்கு உதவத் தொடங்கி விட்டனர். செவந்தி தாங்கள் இருந்த வீட்டைச் சீர்படுத்தினாள். தன் மகளைச் செலவு செய்து படிக்க வைத்தாள். தன் மகளுக்காகக் கொஞ்சம் நகை வாங்கி வைத்தாள். தன் தந்தையின் பெயரில் உள்ள இந்த நிலத்தில் தன் தாயின் தங்கைக்கும் பங்கு உள்ளதால் நிலத்தி் இருந்து வந்த வருமானத்தி் ஒரு பங்கைத் தன் சித்திக்கும் தர நினைத்தாள். அதன்படி தான்வா கூட்டம் நடைபெற்ற சென்னைக்குச் சென்ற செவந்தி தன் சித்தியைச் சந்தித்து பணம் கொடுத்து விட்டு வந்தாள்.

சரோஜா படித்து முடித்ததும் சென்னை சென்று வேலைத் தேடினாள். பல இடங்களில் சென்று தன் தாயின் சித்தி உதவியுடன் சென்னையில் தங்கி வேலை தேடினாள். தன் தாயோடு சென்றும் வேலை தேடினாள். அதற்குள் செவந்தி தன் மகளுக்குத் திருமணம் செய்ய நினைக்கிறாள். செவந்தியிடம் சரோஜா தற்போதைக்குத் தனக்குத் திருமணம் வேண்டாம் என்றும், நானும் தங்களோடு விவசாயத்திற்கு உதவி செய்கிறேன் என்றும், தான்வா குழுவில் இணைந்து சில காலம் பணியாற்ற விரும்புகிறேன் என்றும் கூறினாள். செவந்திக்கும் அது சரி என்று படவே அப்படியே ஆகட்டும் என்று அவள் விருப்பத்திற்குத் தடையேதும் சொல்லவில்லை. செவந்திக்கு மிக உதவியாக இருந்த கன்னியப்பனுக்குச் செவந்தியின் பக்கத்து நிலத்துக்காரரின் விதவை மருமகளைத் திருமணம் செய்து வைக்கப்படுகிறது. அவ்விதவைப் பெண்ணுக்கு ஒரு பெண் குழந்தையும் இருந்தது. அதனையும் ஏற்றுக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாகக் குடும்பம் நடத்தினான். சரோஜா தங்களது கிராமத்தில் தான்வா கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடு

.குடும்பத் தலைவி

மனைவி பாத்ருமுக்குள்ளிருந்தாள். 'தலையை ஒணத்துடா. முடியை உதறிக்கொண்டே மூத்தவள் வரண்டா சுவருக்கு மேல் அசையும் வாதுமைக் கொழுந்துகளை நீவிவிட்டாள். முன்பு கொழுந்துகளை எட்டிப் பார்த்தவள் இப்போது தொட்டுப் பார்க்கிறாள். சின்னவன் தாடை நடுக்கத்தில் சட்டை தேடினான். தலைஐஐல் தண்ணீர் ஊற்றி விட்டஐஐள். அவனுக்குச் சிணுங்கல்கூட குளிர்ந்துவிடுகிறது. மனைவி துணி கும்மினாள்.

'அந்தப் பய அழுகிறது கேக்கலயா. காது இடிஞ்சா போச்சு. வீட்ல ஆம்பள இல்லன்னு என்னிக்கோ முடிவாயிருச்சு. ' என்றாள். அவள் வந்து சேலைத் தலைப்பால் சின்னவன் தலையை இன்னொரு தடவை துவட்டி ஈரம் பார்த்தாள். எழும்பியிருந்த முடியை மடக்கித் தடவினாள். சட்டையை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டு சமையலறைக்குப் போனாள். வந்து கொட்டிக்கோடா. ஸ்கூலுக்குப் போகணுமிங்கிறது ஞாபகமிருக்கா. இப்பவே தகப்பன் புத்தி தலையில் ஏறிக்கிருச்சா. ' எனஐஐ தன் அன்றாட புலம்பல்களையும் அக்கறையான பேச்சையும் தொடங்கினாள்.

குடும்பச் சூழல்

அவன் மும்முரமாகப் பேனாவில் சவாரி செய்தான். 'ஒடம்புச் சதையை அறுத்துக் குடுத்த மாதிரி மாசம் மாசம் ஸ்கூலுக்கு அழுகிறது ஒங்களுக்கு எங்க தெரியும். 'மூத்தவள் கொழந்தகளைப் பிரிந்து வந்தாள். சின்னவன் தயாராக உட்கார்ந்திருந்தான். சாப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். 'மழ வந்தா கொழந்தைக நனையாமப் போறதுக்கு ஒரு கொட உண்டுமா. தனக்குத்தான் வேண்டாம்னா அதுகளுமா நனயணும். 'அவன் தலை நிமிரவில்லை. கால்மடிப்பைத் தளர்த்தினான்

பாத்ருமுக்குள் மறுபடியும் துணியின் அங்கலாய்ப்பு. இடுப்பு வலிக்க எழுதி காலணாவுக்கு வழி உண்டுமா. இந்த வயசுலேயே கண்ணக் கெடுத்துக் கண்ணாடி போட்டாச்சு. தலயக் கொடஞ்சு மயிரு நரச்சிருச்சு. இங்க இப்படி உக்காந்துட்டுப் போயி ஆபீசலயும் உக்காந்தா ஒடம்பு என்னத்துக்காகும். நம்ம படுத்துக்கிட்டா என்னன்னு கேக்கிறதுக்கு ஆளு உண்டுமா. நம்மளாத்தான் உருண்டு எந்திரிக்கணும். நோய வெலக்கு வாங்குறதுக்கா எழுதணும். டாக்டருக்குக் குடுத்து முடியுதா. எழுதியெழுதி கிழிச்சுப் போடுற பேப்பர கொழந்தைகளுக்குக் குடுத்தாலாவது பாடம் எழுதிப்பாக்கும்

அவளுக்கு முன்னால் அழுக்கு நுரை கோபுரங்கட்டியிருந்தது. அடித்து இருத்தி வைத்த குழந்தைகளைப் போல் கசக்கியத் துணிகள் உம்மென்று உட்கார்ந்திருந்தன என்பதாகச் சூழல் உள்ளது.

வறுமையின் குறியீடு

தாலிக்கயறு நெறம் வெளுத்துட்டுப் போகுது. புதுசு ஒண்ணு வாங்கித் தாங்கன்னு சொல்லாஐ நாளில்ல. அத காதுலயே போட்டுக்கிறதில்ல. தங்கத்துல செயினா கேக்காக. நாலணாக்கயறு. அதுக்கும் பஞ்சமாப் போச்சு. ஒரு பியூன் வீட்டுக்காரி வெரல் தண்டியில செயின் போட்டுக்கா. பாத்தா

வெக்கமாருக்கு. ஸ்கூலுக்குப் போனா அத்தன பேரும் கழுத்தவே பாக்கிறாங்க. சேலய மூடி கழுத்த மறச்சா சொகமில்லையான்னு கேக்கிறாங்க.. ஒரு நேரத்துல வித்தா ஒரு நேரத்துல வாங்கணும். பின்னால வாங்கலாம்னு சொல்லித்தான வித்தோம். அடுத்த வருசம் அடுத்த வருசம்னு ஒவ்வொரு வருசமும் வந்துட்டுத்தான் போகுது. செத்ததுக்குப் பின்னால வாங்கினாச் சரி என்றாள். அவளது கைகள் தொடர்ந்து உச் கொட்டின. 'குடும்பத்துல கஸ்டம் எந்நாளும் இருக்கத்தான் செய்யும். அதப்பாத்தா முடியுமா. இருக்கிறது ஒரு பொண்ணு. அது உக்காந்தா போட்டுப் பாக்க மினுக்குனு ஒரு பண்டம் இருக்குதா. ஆம்பளகளே கழுத்துல போட்டு அத பெரிசா காட்டாட்டு அலையறாங்க. பொம்பளங்க ஒண்ணுமில்லாம இருந்தா யாரு மதிக்கிறாங்க. 'என புலம்பும் புலம்பலைக் கேட்காமல் அவன் பேப்பரை மறுபக்கம் திருப்பியிருந்தான். குழந்தைகள் புஸ்தகங்களை அடுக்கிப் பைக்குள் திணித்தார்கள்.

பக்கத்து வீட்டு கமலா

என்னப்போல கயறு போட்டுந்த கமலாகூட பெரிய செயின் வாங்கீட்டாங்க. நேத்து ஸ்கூலுக்குப் போறவங்க பாத்துட்டு பேசாமப் போறாங்க. நின்னு ஒரு வார்த்தை பேசினா என்ன. செயின் பிடுங்கிக்கிருவாங்களா. இத்தன நாளும் என் பக்கத்துல உக்காந்து கொழந்தைகளுக்குச் சோறு ஊட்டுவாங்க. நேத்து கிட்டயே வரல. அவசரமா ஊட்டி முடிச்சிட்டு முந்திப் போய்ட்டாங்க. எனக்கு அழுகையா வந்துருச்சு. யாருகிட்டச் சொல்றது. சொவர்லதான் முட்டிக்கிறணும். 'அவள் பக்கட்டிலிருந்து பழையத் தண்ணீர் வெடுக்கென்று ஊற்றி நுரையை விரட்டினாள். எல்லாம் சேர்ந்து கழிவுக் குழாயில் கொடகொடத்தது. டேப்பைத் திறந்து விட்டாள். பக்கட்டில் புதுத் தண்ணீரின் இரச்சல். துணிகளை உள்ளே அழுக்கி குடுமியைப் பிடித்து தூக்குவதும் தண்ணீரைக் கொட்டுவதும் தொடர்ந்து நடந்தது. அவன் முதுகுக் குறுக்கை நெளிக்கக்கூட நேரமில்லாமல் எழுத்தில் லயித்திருந்தான். கதை வெண்ணையாகத் திரண்டு வந்தது. கழுவியத் துணிகள் நீர் கக்கிக் கொண்டு கொடியில் தொங்கின. அவள் வெளியே வந்து ஸ்டவ்வில் உட்கார்ந்திருந்த பானையின் மூடியைத் திறந்து பார்த்தாள். 'வென்னீர் கொதிச்சிட்டுக் கெடக்கிறது யாருக்குத் தெரியுது. குளிக்கக்கூட நமக்கு நேரங்கடைக்க மாட்டங்குது. துணி தேடி பானையைப் பாத்ருமுக்குள் தூக்கிக் கொண்டு ஓடினாள். வந்து ஸ்டவ்வில் தண்ணீர் தெளித்து அணைத்தாள். 'ஸ்டவ் ஒழுங்கா எரியுதா. தூண்டி விட்டா குதிக்குது. ரிப்பேருக்குக் குடுத்தா ருவா கேப்பான். இத என்னன்னு பாக்கிறதுக்கு முடியல. நம்ம கத இப்படி இருக்குது.

ஆபீஸ் செல்லுதல்

மாடிப்படிகளில் சின்னக் கால்களின் ஓட்டம் கேட்டது. அவனால் எழுத்தைத் தொடர முடியவில்லை. மூக்குக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். அதுகூட பலமாகக் கேட்டது. ஆபீஸ் கடிகார முள் நினவில் எழுந்து பாத்ருமுக்கு விரைந்தான். சாயங்காலம் அவன் வீட்டுக்கு வரும்போது மனைவி சந்தோசமாக இருந்தாள். பல்கோர்வை வெள்ளை முகத்தின் மெல்லிய மஞ்சள் பூச்சை அடிக்கடி மிஞ்சியது. தாலிக்கயிற்றிலும் மஞ்சளால் நிறமேற்றி வெளியில் தெரியும்படி போட்டிருந்தாள். அவன் முகங்கழுவிவிட்டு வந்து உட்கார்ந்தான்.

ஆழம்

மதியம் ஸ்கூலுக்குப் போயிட்டு வந்து குளிச்சன். ஒங்களுக்கு ஒண்ணு தெரியுமா. என்ன விஷயம். இருங்க அடுப்பில காபி வச்சன். 'அவள் சூடாக காபி கொண்டு வந்து வைத்தாள். அவன் எடுக்கவில்லை. சொல்லு. "ஸ்கூல்ல கமலாவப் பாத்தென். 'அவள் வாய்விட்டுச் சிரித்தாள். 'இதுக்கென்ன சிரிப்பு. அவங்கள் தெனமுந்தான பாக்கிற என்னோட பேசீட்டுந்தாங்க. "பேசமாட்டேங்கிறாங்கன்னு காலையிலதான் அடிச்சுக்கிட்ட. "என்ன பேசினாங்க தெரியுமா. "சொன்னாத்தான தெரியும். 'கழுத்துல பழையபடி கயறு போட்டுக்காங்க. "அதுக்குள்ள புதுச்செயின் எங்க பொயிருச்சாம். 'புதுச் செயினா?. 'அவள் இன்னும் உரக்கச் சிரித்தாள். ஏன் பழசா?. "பழசுமில்ல புதுசுமில்ல. 'அப்புறம்.... ' நேத்து வற்றதா அவங்க அப்பா ஊருலருந்து ஒரு வாரத்துக்கு முந்தியே கடிதம் போட்டுந்தாராம். "அதுக்கென்ன. "வந்து செயின் எங்கன்னு கேட்டா என்ன சொல்றது. ' உள்ளதச் சொல்ல வேண்டியதுதான். "வித்துத் தின்னுட்டம்னு சொல்ல முடியுமா. "அதுதான் நடந்தது. அவரும் குடும்ப நெலமயத் தெரிஞ்சுக்கிறட்டுமே. "ஒங்க புத்தி ஒங்களை விட்டு எங்க போகும். ' சரி அதுக்காக என்ன செஞ்சாங்களாம். 'அண்ணக்கிலருந்து வீட்டுக்காரர அரிச்சிருக்காங்க. அவரு அங்க இங்க ஓடி பணம் பெரட்டி கனமா கவரிங் செயின் வாங்கி வந்துட்டரு. அப்பா நேத்து வந்துட்டு இண்ணிக்குப் போயிட்டாராம். அவரு போன ஓடஓட கயறு எடுத்து மாட்டிக்கிட்டாங்க. அடடா வீண்செலவுதான். பணத்துக்கு என்ன கஸ்டப்பட்டாரோ. ' 'இனியும் அவங்க அப்பா வருவாருல்ல . அதனால் பத்திரமா கழட்டி வச்சிட்டாங்க. இல்லன்னா கவரிங் வெளுத்துப் போகுஓஓமே. நல்லவேள எனக்கு அப்பாவுமில்ல அம்மாவுமில்ல. 'அவனுக்கு நெற்றிக்குள் குடைந்தது. ராத்திரிக்கு கதையெழுத முடியுமென்று தோணவில்லை. தூக்கம்கூடச் சந்தேகந்தான். 'கொழந்தைக இன்னும் வரலயா. ' 'காபி ஆறிப் போயிருக்கும். 'அவள் வெளியே நின்று குழந்தைகளைத் தேடினாள். அவன் அவளையே பார்த்தபடி காபியை விழுங்கும் போது தொண்டைக்குள் விக்கியது. இவ்வாறு ஆழம் சிறுகதையில் பெண்ணின் மனதில் உள்ள ஆழத்தை ஒரு சிறுகோடிட்டு காட்டியுள்ளார். அதாவது தனக்கு இல்லையே என்பதை விட, மற்றவர்களிடம் இருப்பது தன்னிடம் இல்லையே எனும் பெருமூச்சு வாங்குதலும் , அதுவே அவர்களிடம் இல்லை என்பதை அறிந்ததும் பெருமூச்சு விடும் மனதைக் காட்டியுள்ளார்.

இக்கால இலக்கியம்

நாடகம்

அலகு -- 4

சபாபதி

பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

பம்மல் சம்பந்த முதலியார் (பிப்ரவரி 1, 1873 – செப்டம்பர் 24, 1964) தமிழ் நாடகத் தந்தை என்று போற்றப்பட்டவர். தமிழ் நாடகங்களை முதன்முதலில் உரைநடையில் எழுதியவர். வழக்கறிஞர், நீதியரசர், நாடகாசிரியர், மேடை நாடக நடிகர், எழுத்தாளர், நாடக இயக்குனர் என்ற பல பரிமாணங்களைக் கண்டவர். முதன்முதலில் புஷ்பவல்லி என்ற சமூக நாடகத்தை 1883ல் எழுதி

நடித்தார். 1891ல் சென்னையில் சுகுணவிலாச சபா என்ற அமச்சூர் நாடக சபையைத் தோற்றுவித்து நாடகங்களை எழுதி தாமே நடித்துப் பிற அறிஞர்களையும் நடிக்க வைத்த சான்றோர் இவர்

. வாழ்க்கைக் குறிப்பு

சென்னையில் பம்மல் விஜயரங்க முதலியார் - மாணிக்கவல்லி அம்மாளுக்கும் பிப்ரவரி 1ம் நாள் 1873 அன்று பிறந்தார். இவர் தந்தை விஜயரங்கம் முதலியார் முதலில் தமிழ் ஆசிரியராகவும், பின்னர் பள்ளிக் கல்வித் துறையில் ஆய்வுாளராகவும் இருந்தவர். அவர் தரமான தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டு வந்தார். இதன் காரணமாக அவர்கள் வீட்டில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள் இருந்தன. படிக்கத் தெரிந்த நாள் முதல் சம்பந்தம் இப்புத்தகங்களையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக ஆர்வமுடன் படித்து வந்தார். கோவிந்தப்ப நாயக்கர் உயர்நிலைப் பள்ளி, பச்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளி, மாநிலக் கல்லூரி ஆகிய கல்வி நிலையங்களில் கல்வி பயின்றார். சட்டக்கல்வி பயின்று வழக்கறிஞரான இவர் 1924 முதல் 1928 வரை நீதிமன்றத் தலைவராகவும் பணி செய்தார். சிறு வயதிலேயே ஆங்கில, தமிழ் நாடகங்களைப் பார்த்தவர். தமிழ் நாடகப் போக்கில் இழிந்த நிலையைக் கண்டு அதில் சலிப்புற்றிருந்தார். 1891 இல் பெல்லாரியிலிருந்து வந்த கிருஷ்ணமாச்சார்லு என்ற ஆந்திர நடிகர் நடத்த நாடகங்களைக் கண்டு இவருக்கு தமிழ் நாடகங்கள் மேல் பற்றினை உண்டு பண்ணின. அவரது நாடகக் குழுவில் வழக்கறிஞர்களும், மருத்துவர்களும், பட்டப்படிப்பு முடித்தவர்களும் சேர்ந்திருப்பதைக் கண்ட சம்பந்த முதலியார் தாமும் அது போல ஒரு நாடகக் குழு அமைக்கத் திட்டமிட்டார். சீரழிந்த நிலையில் அவதிப்படும் தமிழ் நாடகத்தைச் சீர்படுத்திட வேண்டும் என்ற இவரது ஆவல் இவரை நாடக உலகிற்குள் புகுத்தியது. நண்பர்கள் சிலருடன் ஜார்ஜ் டவுனில், 1891 ஜூலை 1 ஆம் நாள், "சுகுண விலாச சபா" என்ற நாடகக் குழுவை உருவாக்கினார். நாடகம் என்றால் தெருக்கூத்து என்றும், சிறுநூர் மக்கள் மட்டும் காண்பவர்கள் என்ற நிலையை மாற்றி, நகரங்களில் நல்ல மேடையமைத்து, பல வகை நாடகங்களை நடத்திக் காட்டினார். உயர்குடியில் பிறந்தவர்களையும், கற்றவர்களையும், அறிஞர்களையும், சம்பந்தம் தம்முடைய நாடகங்களில் நடிக்கச் செய்தார். இவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் , சி.பி.ராமஸ்வாமி அய்யர், எஸ்.சத்தியமூர்த்தி, எம்.கந்தசாமி முதலியார் (எம். ஆர். ராதாவின் தந்தை), சர். ஆர்.மக. ஷண்முகம் செட்டியார், வி.வி.ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார், வி.சி.மகாபாலரத்தினம் ஆகியோர் ஆவார்கள். நாடகக் கலைக்கு தம் 81வது வயது வரை பெரும்பணி ஆற்றினார். கண்பார்வை மங்கிய நிலையிலும் தாம் சொல்லி பிறரை எழுத வைத்தார். விருதுகளும் சிறப்புகளும் பல பெற்றவர். 22வது வயதில் அவருடைய முதல் நாடகம் 'லீலாவதி - மதிசலோசனா' என்ற பெயருடன் அரங்கேறியது. மொத்தம் 80 நாடகங்கள் எழுதினார். 1959 இல் சங்கீத நாடக அகாதமி விருது 1916 இல் நாடகப் பேராசிரியர் என்ற விருது பெற்றார். 1959 இல் பத்மபூஷண் என்ற பட்டத்தையும் பெற்றார். தன் நாடகங்களில் சிலவற்றில் செய்யுள், கீர்த்தனை முதலியவற்றையும் அறிமுகப்படுத்தினார். தமிழ் நாடகம் மக்களின் பார்வையில் உயர்ந்த மதிப்புக்குரியதாகத் திகழ்வதற்கு முதற்காரணமானார்.

தமிழில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள்

ஷேக்ஸ்பியரின் பின்வரும் ஆங்கில நாடகங்களை அவற்றின் சுவையும் நயமும் சிறிதும் குறையாமல் தமிழ் நாடகங்களைப் போலவே மொழிபெயர்த்தார். Hamlet- அமலாதித்யன் , As You like it- நீ விரும்பியபடியே, Macbeth – மகபதி , Cymbeline - சிம்மநாதன் , Merchant of Venice - வெனிஸ் நகர வாணிகன் போன்றவையாகும். நாளடைவில் பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் பல நாடகங்கள் திரைப்படங்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சில காலவா ரிஷி (1932) சதி சுலோச்சனா (1934, கதை, வசனம், இயக்கம், நடிப்பு) மனோகரா (1936, கதை, வசனம், இயக்கம், நடிப்பு) ரத்னாவளி (1935) யயாதி (1938) ராமலிங்க சுவாமிகள் (1939) சந்திரஹரி (1941) ஊர்வசி சாகசம் (1940) தாசிப் பெண் (1943) சபாபதி (1941) வேதாள உலகம் (1948) முதலியவை நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்கள் ஆகும்.

நாடகச் சுருக்கம்

மாணிக்க முதலியாரின் மகன் சபாபதி முதலியார். சபாபதி முதலியார் தனது அறையில் அமர்ந்துக் கொண்டு தங்கள் வீட்டுப் பணியாளனிடம் " என்ன மணி நாலறை ஆகிவிட்டது, இன்னும் என் நண்பர்களைக் காணவில்லையே. இதுவே ஐரோப்பியர்களாக இருந்தால் நேரத்தை வீணாக்காமல் சரியான நேரத்திற்கு வந்திருப்பார்கள்" என்று கூறினார். நண்பர்கள் யாரும் வராததால் அவர்களை எதிர்நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருந்தார் சபாபதி முதலியார். அப்போது தனது பணியாளனிடம் உனது பெயரை மாற்றி வைத்துக் கொள் என்றார். அதற்கு என்ன பெயர் வைப்பது எஜமான் என்று கேட்டு விட்டு , அதற்கு ரூபாய் அதிகம் செலவாகுமே என்றார். ஏன் எனக் கேட்டதற்கு உறவினர்களை அழைத்து விருந்து வைத்துதான் பெயரை மாற்றி வைக்க வேண்டும் எனக் கூற, முதலியார் எவ்வளவு ஆகும் எனக் கேட்க ஒரு ஐந்து ரூபாய் வேண்டும் எனக் கூற நான் சொன்னேன் என்று கூறி அம்மாவிடம் வாங்கிக் கொள் என்றார்.

இவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கையிலே நண்பர் முருகேசன் வருகிறார். அவரைத் தொடர்ந்து இன்னொரு நண்பர் குமரகுரு வருகிறார். ஏன் தாமதம் எனக் கேட்டதற்கு வரும் வழியில் கொட்டப் பாக்கு வாங்கி வர தாமதமானது எனக் கூற நல்ல ஒஸ்தியான கொட்டப் பாக்கு என் அம்மாவிடம் சொல்லி நேற்றே வாங்கி வைத்துள்ளேன். சபாபதி அம்மாவிடம் பாக்கைக் கேட்டு வாங்கி வா என்றார். கையில் எடுத்து வந்தான். முதலியார் அதற்கு திட்டினார். பிறகு ஏன் ரூக்மாங்கதம் வரவில்லை எனக் கேட்க அவன் புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருப்பான். பிறகு □□□□□□□□□□ கார்டு பேக் எடுத்து வரச் சொன்னதும் கார்பெட் பேக்கை வெள்ளித் தட்டில் வைத்து எடுத்து வருகிறான். திரும்பவும் சபாபதிக்குத் திட்டு விழுந்தது. பிறகு சீட்டுக்கட்டை எடுத்து வரச் சொல்லியதும் ஒழுங்காக எடுத்து வந்தான். நாலாவது கை குறைகிறது, தெருவில் யாராவது தெரிந்தவர்கள் வந்தால் அழைத்து வா என்றதும் இவர்களின் தமிழ் வாத்தியாரை அழைத்து வருகிறான் சபாபதி. அவர் வந்ததும் பாடம் எடுக்கத் தொடங்குகிறார். மாணிக்க முதலியார் வந்து வாத்தியாரைத் திட்டுகிறார்.

மாணிக்க முதலியாரின் மனைவி வந்து நம் மகனுக்கு பெண் வீடு பற்றி சொல்ல வந்திருக்கிறார்கள், மேலும் நம் மகனைப் பார்த்து விட்டுச் செல்ல வந்திருக்கிறார்கள் என்றதும் இப்போது என்ன அவசரம் கல்யாணத்துக்கு என்று கேட்க வயசாகுதில்லே, ஏன் இப்படி பேசறீங்க, என்று சொன்னதும் வாத்தியாரை அனுப்பி விட்டு இருவரும் உள்ளே செல்கிறார்கள். அதற்குள் சபாபதி முதலியார் பணியாளனிடம் மேலே சென்று நான்கைந்து தடியான புத்தகங்களைக் கொண்டு வா என்றார். அவனும் கொண்டு வர அவற்றை சத்தமாகப் படிக்க அவரின் தாயும், மாப்பிள்ளை காண வந்த பெண்ணும் அவர் ஆங்கிலம் படிப்பதை ஆர்வமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்

சபாபதிக்குப் பார்த்திருந்த பெண்ணின் தம்பியும் தந்தையும் வருகிறார்கள். பரிட்சை முடிவுகளைச் சென்னையில் நேரில் பார்த்து செல்ல வந்ததாகவும் கூறினார்கள். மேலும் பொங்கலுக்கு அழைத்துச் செல்லவும் வந்ததாகக் கூறினார்கள். பணியாளனிடம் சோடா ஓடச்சி கொண்டு வா என்றதும் சோடா பாட்டிலை நான்கு துண்டுகளாக உடைத்து தட்டில் வைத்துக் கொண்டு வந்தான். அட முட்டாளே, சரி டீ ஒன்றும் காபி ஒன்றும் எடுத்து வா எனக் கூற சூடாக எடுத்து வந்தான். அதை ஆற்றிக் கொண்டு வா என்றதும் ஆற்றிக் கொண்டு வந்தான். வாயில் வைத்ததும் தூ எனத் துப்பினார்கள். காரணம் டீயையும் காபியையும் கலந்து கொண்டு வந்ததேயாகும். நான் நன்றாக பாடுவேன் என்று சொல்லி சபாபதி முதலியார் கிராம போனை இயக்கினால் அது பாடவில்லை. அப்போது பணியாளன் நான் நேற்று அதைக் குண்டூசியால் கீறினேன், அப்பதான் அது நன்றாக பாடும் என நினைத்தேன் என்று கூறினான்.

முருகேசன் வந்து ரிசல்டு வந்து விட்டது எனக் கூற பெண்ணின் தம்பி, அப்பா இருவரும் சென்று விடுகிறார்கள். பணியாளனிடம் நான் பெயில் ஆகி விடுவேன், நீ யாரிடமும் சொல்லக் கூடாது, உனக்கு ஒரு ரூபாய் சம்பள உயர்வு செய்கிறேன் என்றார் சபாபதிமுதலியார். பிறகு நீ கடைக்குச் சென்று பகோடாவும் அல்வாவும் வாங்கி வா என்றார். வாங்கி வந்த பிறகு, முதலியார் அவனிடம் நான் தூக்குப் போட்டுக் கொள்வது போல் நடப்பேன், நீ விட்டுக்குள்ளே சென்று வேகமாகக் கத்து என்றதும், அதன்படி அவன் கத்த முதலியாரின் அம்மா ஓடி வந்து தேர்வில் பெயிலானால் என்ன, அடுத்தமுறை பார்த்துக் கொள்ளலாம், அதற்கு ஏன் இந்த விபரீத முடிவு எடுத்தாய் எனக் கேட்க, அம்மா அடுத்த வருடமா, வேண்டாம் அம்மா, ஆனாலும் அப்பா திட்டுவாரே என்றதும் அம்மா, அப்பாவிடம் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், நீ இனிமேல் இப்படி ஒரு காரியம் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னதும் நிம்மதியடைந்தார் சபாபதி முதலியார்.

நண்பர்கள் வருகிறார்கள். சபாபதி முதலியார் சபாபதியிடம் தன் மாமனாருக்கு டெலிகிராம் அனுப்ப போஸ்டு ஆபிசுக்கு அனுப்புகிறார். அவன் அதை கீழே போட்டு விட்டு வேடிக்கைப் பார்க்க பெருக்கும் பெண் அதைக் குப்பையில் எடுத்துப் போடுகிறாள். அவளுடன் சண்டைப் போட்டு குப்பை முழுவதையும் மேலும் போஸ்ட் பாக்கையும் எடுத்துக் கொண்டு வீடு வருகிறான். சுந்தரமூர்த்தி முதலியார் சபாபதி முதலியாரைப் பார்த்து எனக்கு முனிசிபாலிட்டியில் கமிஷனராக ஆசை உள்ளது, நீ தான் எப்படியாவது எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்க, உங்களுக்குக் குப்பை அள்ளத் தெரியுமா,

சாலையைச் சுத்தம் செய்யத் தெரியுமா, வீட்டு வரி வாங்கி சாப்பிடத் தெரியுமா ? இதயெல்லாம் கற்றுக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கூறி அனுப்பி விடுகிறான்.

பணியாளன் மூன்று கடிதங்களைக் கொண்டு வருகிறான். இது எனக்கு வந்ததல்ல. எனக்கு வரும் கடிதத்தில் சபாபதி முதலியார் எம்.பி என்று இருக்கும். அதை மட்டும்தான் எடுத்து வர வேண்டும். அப்போது பாடகர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் உணவு உண்டு வருவதற்குள் சபாபதி புல்லாங்குழலை அடுப்பூதும் கோல் என நினைத்து முதலாளி அம்மாவிடம் கொடுத்து விடுகிறான். அவனிடம் முதலியார் ஐஸ் கிரீம் தயார் செய். உப்பு, சர்க்கரை கலந்து பாலை வெளியே போடு என்றதும் பானைக்குள் உப்பு , சர்க்கரை போட்டு பாலை வெளியே ஊற்றுகிறான். நண்பர்கள் வருகிறார்கள். இன்னும் ரிசல்டு வரவில்லை. உனக்கு யார் சொன்னது என்றதும் என் மச்சான் என்கொயரி பண்ணி சொன்னான் என்றார். அதற்குள் ஒரு பிராமணன் வந்து உப்புமா தர வாயில் வைத்து சீ உப்பேயில்லை என்கிறார்கள். ஓகே அவர்களுக்குப் பால் தா என்றதும் பால் கொடுக்கப்பட பால் குடித்து காறி துப்பினர். காரணம் பாலில் உப்பு இருந்தது.

பாடகர்கள் யார்? எங்கிருந்து வந்துள்ளார்கள்? இவர்கள் தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்துள்ளார்கள் என்றார். புல்லாங்குழல் எங்கே? எனக் கேட்டதும் அதை அம்மாவிடம் கொடுத்து விட்டேன் என்றான் சபாபதி. கடம் எங்கே? என்னது எனக்கேட்க பானை எனச் சொல்ல பானையைக் காட்டுகிறான். அதை எடுக்கச் செல்கையில் எடுக்காதீர் என்றான் சபாபதி. அதைக் கேட்காமல் எடுத்து விரலால் தட்ட பானை உடைந்து அதிலிருந்து ஐஸ்கிரீம் வெளியே வந்தது. புதுப் பானை வாங்கி வரச் சொன்னதும் சமையலறையில் இருந்த கரிப்பானை ஒன்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். பானை வரும் வரை எம் தமிழாசிரியர் எழுதியுள்ள சாத்துக்கவியை வாசியுங்கள் என்றதும் அந்தக் காகிதத்தை எடுத்துக் கொடுக்க அதை பாடகர் வாசிக்கிறார். அது மளிகை சாமான் பட்டியலாக இருந்தது. அச்சமயத்தில் ஒரு தந்தி வந்தது. தந்தியில் நீ பெயிலாகி விட்டாய். பாஸ் பண்ணியது பம்மல் சம்பந்த முதலியார் என்று இருந்தது. உடனே பார்ட்டியை இன்னொரு நாள் வைக்கிறேன். மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். நான் உடனே ஊருக்கு செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லி கிளம்பத் தயாராகிறார். நான் வருவதற்கு ஒருமாத காலம் ஆகும் என்றார், சபாபதி முதலியார். உடனே சபாபதியான பணியாளன் சபாபதி முதலியாரிடம் நாம் இதை ஏன் நாடகமாக போடக்கூடாது. முதலியாரும் ஓகே போடலாமே என்றார். நாடகத்திற்கு என்ன பெயர் வைப்பீர்கள் என்று கேட்டு விட்டு என் பெயர் வையுங்களேன் என்றதும் முதலியார் முறைக்க இல்லை சபாபதி என்றே உங்கள் பெயரை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறி முடிக்கிறார். நாடகமும் இத்துடன் முடிவடைகிறது.

இக்கால இலக்கியம்

தனி நாயக அடிகள்

அலகு -- 5

ஆசிரியர் குறிப்பு

ஈழத்தில் பிறந்து, பாரதத்தில் பயின்று, மலாய் நாட்டில் தமிழ்த் தொண்டற்றியவர் தனிநாயக அடிகள். தம்மை, தன் வாழ்க்கையைப் பிறர் பணிக்காகவே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். இவர் இளமையில்

யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்நிலைக் கல்வி பெற்று, உரோமை நகரில் திருமறைக் கல்வி பயின்று வேத சாத்திரங்களில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலை மற்றும் இளம் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர்.

இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒப்பியல் கல்வி பயின்று டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். ஆங்கிலம், இத்தாலி, பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ், ஜெர்மன், இலத்தீன், கிரீக்கு ஆகிய மொழிகளில் நன்கு புலமைக் கொண்டவர். வடமொழி, ரஷ்ய மொழி, போர்ச்சுகீஸ், சிங்களம், ஹீப்ரு ஆகிய மொழிகளில் ஓரளவு புலமையும் உடையவர். இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்து வாழ்ந்த போதிலும் தமிழ்ப் பற்றைத் துறக்காமல் வாழ்ந்தவர்.

உலகின் பல நாடுகளுக்குச் சென்று தமிழை வளர்த்தவர். உலகம் முழுவதும் பல நாடுகளுக்குச் சென்று பல்வேறு மாநாடுகளில் உரையாற்றியவர். வானொலியிலும் உரையாற்றி தமிழை வளர்த்தார். அடிகளாரின் புலமை அறிந்து பல பல்கலைக் கழகங்கள் இவரை அழைத்து உரையற்றச் செய்துள்ளன. சில ஆண்டுகள் இலங்கையிலும் அதன் பிறகு சில ஆண்டுகள் மலேசியாவிலும் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர்.

சுற்றுச் செலவுக் கலை

புதுப்புது இடங்களுக்குச் செல்வதிலும், அங்குள்ள புதுப்புது மக்களைக் காண்பதிலும், பழைய பண்பாடுகளின் நிலைக்களங்களைப் பார்வை இடுவதிலும் அளவற்ற இன்பத்தைப் பெறுகின்றனர் சிலர்.

என் முதல் சுற்றுச் செலவுகள் நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்திலேயே தொடங்கின. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் என் அன்னையாருடன் ஊர் காவற்றுறையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்ற நினைவு மிகவும் தெளிவாக இன்றும் எனக்கு உள்ளது. அக்காலத்தில் பொறி வண்டிகள் எங்கள் பகுதியில் இல்லை. எனவே யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திற்குச் செல்லும் மக்கள் சிறு படகில் (மச்சவாயென்று சொல்வார்கள்) ஏறி, மூன்று மணிக்காலம் பிரயாணம் செய்து யாழ்ப்பாணத் துறைமுகத்தில் இறங்குவர். ஊர் காவற்றுறை அக்காலத்தில் பெரும் துறைமுகமாக விளங்கியது. வேற்று நாடு செல்லும் மரக்கலங்கள் ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் வரை அத்துறைமுகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. எண்ணிறந்த படகுகளும் கப்பல்களும் அவ்வழகிய கடல் பரப்பில் நங்கூரம் பாய்ச்சப் பட்டிருந்ததை நான் கண்டிருக்கின்றேன்

அத்துறைமுகப் பக்கத்திற்குச் சென்றால், பண்டங்களை இறக்குமதி செய்வோரின் ஆரவாரமும், மரக்கலங்களைப் பழுது பார்ப்போரால் பயன்படுத்தப்படும் சம்மட்டியின் ஒலியும், காய்ச்சப்படும் தாரின் எழுச்சி தரும் மணமும், புது மரக்கலங்களை இழைப்போரின் காட்சியும் புலன்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி அளிக்கும்.

சுற்றுலா செல்ல ஏற்ற வாகனங்கள்

நம் முன்னோர் பயன்படுத்திய செலவு வாகனங்களுக்கும் நாம் பயன்படுத்தும் வாகனங்களுக்குமிடையே உள்ள வேற்றுமைகள் பல. தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால் பல வாகனங்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. அதனால் எளிதாக உலக நாடுகளுக்குச் சென்று வர முடிகிறது. பிற நாடுகளுக்குப் புகைவண்டியிலும் கப்பலிலும் வானவூர்தியிலும் மோட்டார் வண்டியிலும் நான் சென்றிருக்கின்றேன். ஒவ்வொரு செலவு இயந்திரமும் வெவ்வேறு வசதிகளை நமக்கு அளிக்கின்றன.

மோட்டர் வண்டியும் புகைவண்டியும்

முதன் முதல் ஒரு நாட்டை நன்றாகப் பார்க்க வேண்டுமாயின் மோட்டார் வண்டியிலும் புகைவண்டியிலும் செல்லுதல் வேண்டும். நான் புகைவண்டியில் சென்றமையால் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கோலராடொ அறிசோனா நிலப்பரப்புகளையும் (Prairies of Colorado, Arizona), இங்கிலாந்து, இத்தாலி, சுவிட்சர்லாந்து, சாவகம் (Java) முதலிய நாடுகளின் இயற்கையழகையும் கண்டு இன்புற முடிந்தது. இந்நாடுகளில் சுற்றுச் செலவாளர்களுக்கென, நாட்டைப் பார்ப்பதற்கேற்ற (observation cars) வண்டிகளுண்டு. இவை மரப்பலகையைக் காட்டிலும் கண்ணாடியை அதிகமாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளன. எனவே பிரயாணிகள் பரந்த கண்ணாடிச் சன்னல்கள் வழியாக வெளியே பார்த்தல் கூடும். ஓராயிரம், ஈராயிரம் கல் புகை வண்டியில் பிரயாணஞ் செய்யும் பொழுது நிலப்பரப்பின் அழகை நன்கு பார்த்தல் கூடும் என்பது தெளிவு. இவ்வாறே மோட்டார் வண்டியும் நாட்டின் அழகைக் காட்டுவதுடன் வேண்டிய இடத்தில் வண்டியை நிறுத்தி இடங்களைப் பார்க்க வாய்ப்பினை அளிக்கின்றது. மோட்டார் வண்டிகள் மிகுதியாக உள்ள நாடுகளில் மோட்டார்ப் பிரயாணிகள் தங்குவதற்கென மலிவான விடுதிகள் உள்ளன. இவ்விடுதிகளை ஆங்கிலத்தில் குறிக்கும் "மோட்டார்-ஓட்டல்" (Motor-hotel) எனும் சொற்றொடரை "மோட்டேல்" (Motel) என்று அமெரிக்கர் சுருக்கியுள்ளனர்.

விமான பயண நிலை

மக்கள் எப்போதும் வேகத்தை விரும்புவார்கள். அதனால் விமானம் தவிர பிற வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்வதை அதிகம் விரும்புவதில்லை என்றே சொல்லலாம். மிக குறுகிய காலத்திற்குள் செல்ல வேண்டிய நாட்டிற்கு விமானம் மூலம் சென்று விட முடியும். காலையில் சிங்கப்பூர், அன்று மாலையே ஹாங்காங் சென்று விட முடியும். மறுநாள் காலை தோக்கியோ, அன்று மாலையே சான்பிரான்சிஸ்கோ. அதுபோல் காலையில் தென் அமெரிக்கா, அன்று மாலையே வட அமெரிக்கா என விமானத்தில் மட்டுமே இவ்வளவு விரைவாக செல்ல முடியும்.

இதுவரை இரண்டு இலட்சம் மைல்கள் விமானத்தில் பிரயாணம் செய்துள்ளேன். மகிழ்ச்சிதான் எனக்கு. ஆனாலும் விமானத்தில் பிரயாணம் செய்யும் போதே சில சமயம் பத்திரிக்கைகளில் விமான விபத்து குறித்து படிக்கும் போது கொஞ்சம் அச்சமாகக் கூட இருந்ததுண்டு. ஆனாலும் விமானத்தில் பிரயாணம் செய்வோரின் எண்ணிக்கை குறையவில்லை.

விமானச் செலவைப் பற்றி எனக்கு ஒரேயொரு முறையீடு உண்டு. தனிக் கட்டணமின்றி உள்நாட்டுச் செலவிற்கும் வெளிநாட்டுச் செலவிற்கும் சுற்றுச் செலவாளி வகுப்பில் (Tourist Class) 44 இராத்தல் நிறையுள்ள பெட்டிகள் தாம் பிரயாணிகள் கொண்டு செல்லுதல் கூடும். முதல் வகுப்பார் 66 இராத்தலும் உலகம் சுற்றும் சீட்டுடையோர் (World round-trip ticket) 88 இராத்தலும் எடுத்துச் செல்லக்கூடும். 44 -இராத்தல் விதியை மாற்றி விமானக் குழுவினர் இன்னும் மிகுதியான எடைக்கு இடம் கொடுத்தல் வேண்டும். எனினும் எதிர் காலத்தில் எளிதில் துவைக்கக்கூடிய 'நைலான்', 'தெரிலீன்' போன்ற உடைகளுடன் செல்வோர் சிறு எடைப் பெட்டிகளையே கொண்டு செல்வர்.

கப்பல் பிரயாணம்

கடல் பிரயாணம் உடலுக்கும் உயிருக்கும் நலம் தரும். பல நாள் தரையைக் காணாது அடிவானம் பரந்திருக்க நீரை மட்டுமே பார்க்க முடியும். மேலே பறவைகள் பறப்பதைக் காண முடியும். பிரயாணிகள் கப்பல் மிகப் பெரிய மாளிகை போல இருக்கும். அங்குப் பலவிதமான விளையாட்டுகள் பிரயாணிகளால் மகிழ்ச்சியாக விளையாடப்படும். ஒருபுறம் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடைப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும். மற்றொரு புறம் திரைப்படம் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். இவ்வாறாக பல பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் இருக்கும்.

கப்பலில் பல நாள் பிரயாணம் செய்வதால் பிற நாட்டு மக்களோடு அதிக அளவில் பேசவும் பழகவும் வாய்ப்பு அதிகம் உண்டு. கடலில் பிரயாணம் செய்வது அவ்வளவு எளிதல்ல. காரணம் கடல் நோய் வரும். கடல் நோய் வந்தால் பிரயாணம் செய்வது துன்பமாக இருக்கும். படுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். எனவே கடல் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கப்பலில் பிரயாணம் செய்யும் போது ஓய்வு எடுக்கும் ஊழியர்களோடும், அடித்தளத்தில் பணி செய்யும் ஊழியர்களோடும் நாம் பேசினால் நமக்கும் பொழுது போகும், அவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைவர்.

நாடு பார்க்கும் முறைகள்

இந்நூலில் நான் பிரயாணம் செய்ததாகக் குறிப்பிட்ட நாடுகளைவிட மற்றும் சில நாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளேன். ஆயினும் நான் அந்நாடுகளில் போதிய நாட்கள் தங்காததால் அவற்றை மீண்டும் நன்றாகப் பார்க்க வாய்ப்புப் பெறுவேனாயின் அவற்றைப் பற்றி வேறு பதிப்பில் எதிர்காலத்தில் எழுத முயல்வேன். எந்த நாட்டிற்குச் சென்றாலும், நாம் அந்நாட்டின் தலைநகர்களை மட்டும் பார்த்துவிட்டு நாட்டைப் பார்த்துவிட்டோம் என்று நினைப்பது தவறு. அந்நாட்டில் உள்ள முக்கிய இடங்கள், வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த பகுதிகள், நினைவுச் சின்னங்கள் போன்ற அத்தனை இடங்களையும் பார்த்தால்தான் அந்த நாட்டைப் பார்த்ததாகப் பொருள் கொள்ள முடியும்.

அனுபவம்.

ஆங்கிலம் நன்றாக பேசத் தெரிந்தால் உலகின் எந்த நாட்டிலும் மிக எளிதில் பிரயாணம் செய்யலாம். ஏற்கனவே சுற்றுலா சென்று வந்தவரிடம் அவர்களின் அனுபவங்களைக் கேட்டறிந்து கொள்வது நல்லது. அவர்களிடம் நாம், செல்லும் நாட்டில் பார்க்க வேண்டிய இடம், அதற்கு செல்ல வேண்டிய

முறை, வழிகள், விரைவாக பார்க்க எளிதான வழி போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொண்டு சென்றால் நமக்கும் பிரயாணம் எளிதாக அமையும். மேலும், விசா வாங்கவே பல நாட்கள் ஆகும். ஆப்ரிக்க நாடுகளுக்குச் செல்வதென்றால் அங்கு பல தடுப்பூசிகள் போடுவர். கீழ்த்திசை நாடுகளுக்குச் செல்வதென்றால் ஒன்றறை மணினேரப் பிரயாணத்திற்கு அரை மணினேரம் விண்ணப்பப் படிவங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். மேலும் சுங்கச் சோதனை பிரயாணிகளுக்குப் பல முறைகளில் தொல்லை கொடுக்கும் தன்மையில், கீழ்த்திசை நாடுகளில் நடத்தப்படுகின்றது.

ஒரு நாட்டில் கண்டவரை மீண்டும் வேறோர் நாட்டில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படிக் காண்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்திருக்கிறது. இது ஓர் இன்பம் எனலாம். பல நாடுகளில் என் கண், மூக்கு, முகம், நிறம் போன்றவற்றைக் கண்டு அவர்கள் மொழி எனக்குத் தெரியாது என நினைத்து என்னைக் கேலி பேசியதுண்டு. நான் அவர்கள் பேசுவதைப் பொறுமையாகக் கேட்டு விட்டு, பிறகு அவர்கள் பேசியதற்கு அவர்கள் மொழியிலேயே பதில் அளித்ததும் மிரண்டு போய் முகம் மாறியதைக் கண்டு ரசித்துள்ளேன். இதனைப் பிறிதோர் இன்பம் எனலாம்.

பல நாடுகளுக்குச் சென்றபோதெல்லாம் நான் அந்நாடுகளில் மக்களின் விருந்தோம்பும் மனப்பான்மையை அறியும் வாய்ப்பினையும் பெற்றேன். என் வியப்பு யாதெனில் மக்கள் அத்தகைய பரந்த கனிந்த உள்ளத்தைப் படைத்தவர்களாய் இருந்தனர் என்பதேயாம். சில நாடுகளில் அரசே தம் நாட்டை நான் நன்றாகப் பார்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தந்தது. வேறு சில நாடுகளில் இந்திய, இலங்கைத் தூதுவர் அல்லது தமிழ்த் தலைவர்கள் அதே வசதிகளை எனக்கு அளித்தனர். ஆனால் எல்லா நாடுகளிலும் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களும் கத்தோலிக்கத் திருமறைக் குருக்களும் எனக்கு ஆற்றிய உதவிகள் பல. அவர்களுடன் நான் அவர் நாட்டைப் பற்றி உரையாடவும் அந்நாட்டின் மக்களைச் சந்திக்கவும், சிறப்பான இடங்களைப் பார்க்கவும் பல வாய்ப்புகளைப் பெற்றுள்ளேன்.

தாய்லாந்து

மலாயாவில் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் கொண்டாடிய தமிழர் திருநாளுக்குச் சிங்கப்பூர்த் தமிழர் பிரதிநிதித்துவ சபையினர் என்னை ஒரு முறை அழைத்திருந்தபோது தாய்லாந்து வழியாகச் சிங்கப்பூருக்குச் செல்ல எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தாய்லாந்தின் தலைநகராகிய பேங்கோக்கில் சில நாட்களும் கம்போதியாவில் சிறந்த பழைய நகரங்களாகிய அங்கோர் வாட், அங்கோர்தொம் என்னும் இடங்களில் சில நாட்களும் தங்கி அங்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினுடைய தொடர்புகளைச் சிறிது ஆராய்ந்தேன்

இந்துப் பிராமணரின் வழித்தோன்றல்

பேங்கோக் நகரில் இந்துப் பிராமணரின் வழித்தோன்றல்கள் இருக்கிறார்களென்றும், அவர்கள் தாய்லாந்து மன்னரின் முடிசூட்டு விழாவில் தமிழ்ப்பாக்கள் சிலவற்றைப் பாடுவதுண்டென்றும் ஒரு நூலில் நான் கண்டிருந்தேன். எனவே அங்குள்ள பழம்பொருட்டுறை அறிஞர், இளவரசர் தானி

(Prince Dhani Nivat) என்பவரின் உதவியைக் கொண்டு அப்பிராமணர் இருக்கும் கோயில்களுக்குச் சென்றேன். கோயிலொன்றில் அவர்களுடைய அரச குருவைக் கண்டு தாய் மன்னரின் முடிசூட்டு விழாவில் பாடும் தமிழ்ப் பாக்கள் யாவை என்று வினவியபொழுது, அரசுகுரு அவர்கள், 'தாய்' (Thai) மொழியிலும் கிரந்தத்திலும் எழுதிய சில ஏடுகளை எடுத்துப் படித்தார். அவர்களுடைய ஒலித்தல் முறை மிகவும் வேறுபட்டிருந்தாலும் பண்டுதொட்டு வாழையடி வாழையாகப் பாடிவரும் பாணியில் அவர்கள் அப்பாடல்களை இசைத்தனர்.

பிற்காலத்தில் புத்த மதத்தை மேற்கொண்ட காலத்திலும் தாய் மன்னர் இந்துப் பிராமணரைப் போற்றி அவர்களின் சடங்குகளுக்கும் தமிழ் மொழிப் பாடல்களுக்கும் தம் அரண்மனையில் இடங்கொடுத்திருத்தல் தமிழ்ப் பண்பாடும் செல்வாக்கும் அங்கு எத்துணை அளவுக்கு வேரூன்றியிருத்தல் வேண்டுமென்பதைக் காட்டுகின்றது.

திருப்பாவைக் கொண்டாட்டம்

திருப்பாவை, திருவெம்பாவைப் பாக்களிலிருந்து இச் செய்யுள்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு வேறொரு காரணமும் இருந்திருத்தல் கூடும். தாய்லாந்தில் பண்டுதொட்டுத் திருப்பாவை திருவெம்பாவை என்னும் திருநாளைத் தைத் திங்கள் தோறும் பேரூர்களில் கொண்டாடி வந்தவர்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. இந்தத் திருநாள், ஊர்மக்கள் அனைவருக்குமே பெரும் திருநாளாக விளங்கியது. பேங்கோக் பேரூரின் பெரும் வீதியில் திருப்பாவைக் கொண்டாட்டச் சடங்கின்போது ஊஞ்சல் கட்டி ஆடிய பெரும் நிலைமரங்களை இன்றும் காணலாம். இன்று திருப்பாவை திருவெம்பாவைத் திருநாள் மக்களால் கொண்டாடப்படாமல் இருப்பினும் தாய்லாந்தின் பிராமணர் பேங்கோக்கிலிருக்கும் சிவன் கோயிலிலும் திருமால் கோயிலிலும் திருப்பாவை திருவெம்பாவைத் திருநாளைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். அக்கொண்டாட்டத்திற்கு லிகோர் எனும் தென்பகுதி நகரிலிருந்தும் பிராமணர் வந்து கலந்து கொள்கின்றனர்.

தமிழ்ப் பண்பாடும் செல்வாக்கும் தாய்லாந்தில் சிறப்பாக விளங்கிய சோழ மன்னர் காலம் தொடங்கி, இப்பாடல்களை அந்நகரில் பாடி வருகின்றனர். சமயத்தைத் தழுவி பிற்காலத்தில் புத்தமதத்தை மேற்கொண்ட காலத்திலும் தாய்லாந்து மன்னர் இந்து மன்னரைப் போற்றியிருக்கலாம். அவர்களின் சடங்குகளுக்கும், தமிழ்மொழிப் பாடல்களுக்கும் அரண்மனையில் இடம் கொடுத்தனர். இதன் மூலம் தமிழ்ப் பண்பாடு தாய்லாந்தில் எந்த அளவுக்கு வேரூன்றியிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

பிற இலக்கியத் தொடர்பு

இப்பக்திப்பாடல் தொடர்பினைத் தவிர வேறு இலக்கியத் தொடர்பும் தமிழ் நாட்டிற்கும் தாய்லாந்திற்கும் உண்டு. மணிமேகலைத் தெய்வ வழிபாடு தாய் நாட்டிலும் பரவியிருந்தது. பீயா அனுமான் எனும் சிறந்த தாய் அறிஞர் என்னுடன் உரையாடும்போது 'தாய்' மொழியில் இயற்றப் பெற்றுள்ள இராமாயணத்தின் ஒரு பெரும் பகுதி தமிழ்க் கம்ப ராமாயணத்தையே தழுவி யாக்கப்பெற்றுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டார். தங்கம் என்னும் சொல் " தாய்'

மொழியிலிருந்தும் சீனத்திலிருந்தும் தமிழ் மொழிக்கு வந்திருத்தல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். தாய் இராமாயணத்தின் கதை மாந்தர் தமிழ்ப் பெயர் வழக்கையே தழுவி குபேரன், சுமந்தன், மாயன், தேவன், சீவன் என்று "அன்" விகுதியுடன் பெயரிடப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

சொற்களின் தொடர்பு

தமிழ்ச் சொற்கள் சில தாய்' மொழியில் இடம் பெற்றுள்ளன. 'ஐ', 'அம்', 'ஆய்' என்னும் விகுதிகள் பெற்ற சொற்கள் தாய்' மொழியிற் பல உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் தமிழைத் தழுவியே விகுதி பெற்றன என்றும் கூறினர். தமிழர் பெருங் கப்பலோட்டிகளாக இருந்ததால் கப்பல் என்னுஞ் சொல் அந்நாடுகளில் பரவியிருக்கக் கூடுமென நினைத்து தாய்' மொழியிற் கப்பலை எவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றனர் என்று நான் கேட்டபோது, கப்பலைக் "கப்பால்" என்று 'தாய்' மொழியினர் கூறுவதாக அறிந்தேன். இச்சொல் தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் அனைத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளது

தமிழ்நாட்டுக் கலைகள்

கம்போதியாவிலும் தாய்லாந்திலுமுள்ள நாட்டியக் கலைகள் பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டுக் கலைகளையே ஒத்திருக்கின்றன. ஆனால் இன்று அந்நாடுகளில் நடனங்கள் பரதநாட்டியத்தின் ஆற்றலையிழந்து பல அபிநயங்கள் சற்றுச் சலிப்புண்டாகும் வகையில் அமைந்து ஒரே பான்மையில் காணப்படுகின்றன. தாய்லாந்தில் ஆக்கப்பெற்ற வெண்கலச் சிலைகளும் சோழர்கால வெண்கலச் சிலைகளின் தொடர்பைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன புத்தசமயம் இந்நாடுகளிற் பரவிய காலம் 10,11 ஆம் நூற்றாண்டுகளேயாகும். அதன்முன் பாமர மக்கள் புத்த மதத்தைத் தழுவிருந்தாலும், அரசர்களும் அரசவையிலுள்ளோரும் பெரும்பாலும் இந்து சமயத்தையே தழுவிருந்தனர். பல்லவர், சோழர் காலத்தில் பல்லவர், சோழர், சிற்பமுறைகளும் கட்டட அமைப்புக்களும் இந்நாடுகளில் பரவியிருந்தன. பல்லவர் கால முறையிலே செதுக்கப்பெற்ற திருமாலின் சிலைகள் பல இந்நாடுகளில் காணப்படுகின்றன. பேங்கோக்கிலுள்ள பொருட்காட்சிச் சாலையில் அத்தகைய சிலைகள் சிலவற்றைக் காணலாம்

தமிழ் என்றால் கறுத்த இந்தியன்

தாய்லாந்தில் "தமிழ்" என்ற சொல்லுக்குத் தாய்' மக்கள் புதுப் பொருள் கொடுத்திருக்கின்றனர். "தமிழ்" எனும் சொல்லை அவர்கள் "தமின்" என நகர, ஒலி கொடுத்து ஒலிக்கின்றனர். "தமின்" எனப்படுவது அவர்கள் மொழியில் கொடியவன்" என்ற பொருளைப் பெற்றிருக்கின்றது. பேங்கோக்கை விட்டுச் செல்லுமுன், வானூர்தி நிலையத்திலுள்ள ஊழியர் ஒருவரிடம் "தமின்" என்ற சொல்லின் பொருளைக் கேட்டேன். அதற்கவர், "தமின் என்றால் ஒரு கொடிய கறுத்த இந்தியன்" என்று விடையிறுத்தார். சோழர், ஈழ நாட்டின் மீது படையெடுத்த காலத்தில் புத்த முனிவர்கள் பலர் ஈழத்திலிருந்து தாய்லாந்திற்குக் கப்பலேறிச் சென்றனர்.

பேங்கோக் நகர அழகு

பேங்கோக் நகரானது பெரிய நகராயினும் கொழும்பையும் கோலாலம்பூரையும் போன்ற அழகிய நகரென்று சொல்வதற்கில்லை. கொழும்பு, கோலாலம்பூர் போன்றவற்றில் இளமரக்காவும் சோலைகளும் மரஞ்செடிகளும் இல்லாத் தோட்டங்களும் நிறைந்திருப்பதால் அவற்றைத் தோட்டப் பேரூர்கள் என்றழைப்பர். ஆயினும் பேங்கோக்கில் அழகிய புத்த கோயில்களும். பண்டைத் "தாய்" மன்னரின் மாளிகைகளும் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் புதிய மாளிகைகளும் உள்ளன. 'தாய்' மன்னரும் பிரபுக்களும் பல மகளிரை மணம் செய்யும் வழக்கம் இருந்ததால் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் பேங்கோக்கில் உள்ளனர். "இளவரசர்", "இளவரசி" என்று பட்டம் பெற்ற பலர் ஆட்சித் துறையில் வேலை செய்து வருகின்றனர். அத்தகையோர் மூவர் நால்வரை நான் முன்னரே அறிந்திருந்ததால் அவர்கள் எனக்குத் துணைவர்களாகத் தம் ஊரின் பகுதிகளையும் நிலையங்களையும் காட்டினர். 'தாய்' மக்கள் பெரும்பாலும் மகிழ்ச்சியும் உல்லாசமும் உடையவர்களாகத் தோன்றினர். அவர்களுடைய தலைநகர் இரவிலும் நன்றாக ஒளி அழகு படைத்து விளங்குகின்றது தாய்லாந்தே தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் வேற்று அரசிற்கு உட்படாது தன்னாட்சி பெற்று என்றும் இன்புற்ற நன்னாடென்று 'தாய்' நாட்டார் பெருமிதம் கொள்கின்றனர்.

பேங்கோக்கிலும் மற்றும் ஏனைய தென்னாசியப் பேரூர்களிலும் வாழ வேண்டுமென்றால் அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்தல் வேண்டும். விடுதிகள் உயர்ந்த கட்டணத்தை விதிக்கின்றன. தாய் உணவுச் சாலைகளில் தண்ணீர் பருகுவதற்குப் பதிலாக மென்மையான தேநீரையும் வாழைப் பழத்தின் சாற்றையும் பருகுகின்றனர்.

கம்போதியா

வரலாற்றியல் நன்றாகக் கற்றவருங்கூட "அங்கோர் வாட்" (Angkor Wat) "அங்கோர் தொம்" (Angkor Thom) என்ற பெயர்களைக் கேட்கும்பொழுது அவற்றைப்பற்றி அறியாமல் தடுமாறுவதை நான் கண்டுள்ளேன். அங்கோர்வாட், அங்கோர்தொம் என்பவை கம்போதியாவில் உள்ள சிறந்த கட்டிடமும், நகரும் என்று கற்றறிந்தோரும் அறியாதிருப்பதற்கு நாம் கல்வித் துறையில் மேல்நாட்டு வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் வலியுறுத்திக் கீழ்நாட்டு வரலாற்றினைப் பொருட்படுத்தாததே காரணம். கம்போதியாவில் உள்ள இடிந்தழிந்த பெரும் நகர்களைப் போலவும் கோயில் மாளிகைகளைப் போலவும் இவ்வுலகில் வேறெந்த நாட்டிலும் இடிந்த கட்டடப் பரப்பு இல்லை. இடிந்த நகர்களும் கோயில்களும் மாளிகைகளும் செய்குன்றங்களும் நீர்கால் யாத்தலுக்குரிய ஏரிகளும் கால்வாய்களும் அங்குப் பரந்திருப்பதால், இன்கார் (Incas) அஸ்தேக்கர் (Aztecs), மாயர் (Mayas) என்போர் தென் அமெரிக்காவில் நிறுவிய நகர்களும், கட்டடங்களும் கம்போதியாவின் பழைய நகர்களுடன் ஒப்பிடுங்கால் சிறியனவாகத் தோன்றுகின்றன.

இலங்கையின் அனுராதபுரம் தொன்மை வாய்ந்ததாயினும் கம்போதியப் பழைய நகர்களைப் போல் சீரும் பல்துறைப் பண்பும் படைத்திருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அங்கோர் வாட்" எனும் கோயில் மாளிகையும் அங்கோர் தொம்" எனும் பெருநகரும் "கிமேரர்" (Khmers), எனும் இனத்தவர் கம்போதியாவில் ஒச்சிய காலத்தில் எழுப்பப்பெற்ற புகழ் பொருந்திய இடங்களாம். கிமேரர் கம்போதியாவின் தென்பாகத்தில் அரசு புரிந்து வந்தார்கள். இம்மன்னன் இந்தியாவிலிருந்து வந்த இளவரசனின் புதல்வியைத் திருமணம் செய்தார். அதனால் இந்தியாவிலிருந்து அரசியல், கலை, கல்வி முதலானவற்றைப் பெற்றனர். குறிப்பாக தென்னிந்திய நட்பைப் பெற்றாலும் பிற்காலத்தில் சீனப் பண்பாட்டையே பின்பற்றினர்.

கம்போதியா உச்சநிலை அடைந்து கிமேரர் பேரரசு நிறுவியது. ஒன்பது மற்றும் பத்தாம் நூற்றாண்டில் உயர்நிலை அடைந்து மோகாங் பேராற்றின் பரப்பு நிலத்தில் "அங்கோர்" நகரை உருவாக்கினர். ஏரிகளைத் தோண்டி விவசாயம் செய்தனர். கோயில்களும் மாளிகைகளும் கட்டினர். முதலில் தென்னிந்தியக் கலைகளைப் பின்பற்றினர். வாணிகம் செய்தனர். சைவம், வைணவம், புத்தம் முதலான சமயங்களைப் பின்பற்றினர். இந்திய வானூல், கணிதம், சிற்பம், இலக்கியம் முதலானவற்றைக் கற்றறிந்தனர். பிராமணர்களைக் கோயில் குருக்களாகவும் அமைச்சர்களாகவும் பணியில் அமர்த்திக் கொண்டனர். நாட்டுப்பற்றும் இனப்பற்றும் கொண்டோர் தம் பண்பாட்டிற்குத் துணை இந்தியப் பண்பாடுதான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் செழிப்புறத் தொடங்கிய கிமேரர் அரசு பதினைந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஆதிக்கம் ஒழிந்து அடிமையாயிற்று. இப்பேரரசு தாழ்வுநிலை அடைந்ததற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. கிழக்கில் அன்னமீத்தரும் (Annamites) மேற்கில் தாயரும் (Thai) வடக்கில் சீனாவிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து குடியேறும் முரட்டினத்தவரும், இவரைத் தாக்கினதால் கிமேரர் பண்பாடு ஒழிந்தது என்று கூறுவர். கிமேரர் தம் தலைநகரைத் துறந்து கம்போதியாவின் கிழக்கு மாவட்டங்களில் குடியேறினர். அவர்கள் பண்பாட்டிற்கு அடிகோலிகளாக விளங்கிய பிராமணரும் அரசு குலத்தவரும் கைதிகளாக மற்றொரு நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். எஞ்சியோர் ஒதுங்கி வாழ்ந்தனர்.

பத்து இலட்சம் மக்கள் வாழ்ந்த மாநகர் பாழடைந்தது. அங்குள்ள உலோகச் செல்வங்கள் கள்வரால் கவர்ப்பட்டன. வானத்தை வருடும் மரங்கள் வளரும் அடர்ந்த இருண்ட காடு, மாளிகைகளையும் கோயில்களையும் மூடியது. மரங்களின் வேர்களும் விழுதுகளும் கொடிகளும் கட்டடங்களின் நீக்கல்கள் வழியாக ஊடுருவிச் சுவர்களை வெடிக்கச் செய்து கட்டடங்களின் கற்களைத் தரையெங்கும் சிதறப் பரப்பின. அங்கோரெனும் தலைநகர்ப் பெயரின் நினைவுதானும் இந்நாட்டு மக்களிடம்கூட மங்கிய ஒரு தூர நினைவாகவேயிருந்தது. மேல்நாட்டினரும் அதனைப் பற்றிய யாதொரு செய்தியையும் அறிந்திலர்.

அங்கோர் நகர்கள்

கம்போதியாவின் கட்டடங்களில் முதன்முதல் அங்கோர்வாட்டையே பார்க்கச் சென்றேன். "அங்கோர்" என்னுள் சொல் நகர், நகரா" என்னுள் சொல்லின் திரிபு. நகர் என்பது வடமொழிச் சொல்லென்று பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆயினும் அச்சொல், வடமொழியொழிந்த ஏனைய இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் இல்லாமையாலும் திராவிடர் நகரங்களை அமைப்பதில் பண்டு சிறந்து விளங்கியதாலும், நகர்' என்னும் சொல் திராவிட மொழிக்கே பண்டு தொட்டு உரிய சொல் என்று கருதுவதற்கு ஆதாரங்கள் சில உள்ளன. "அங்கோர்வாட்" தனிக் கட்டடமாயிருந்தும் மலை நகரென்ற பெயரை அது பெற்றதற்கு அதன் பரப்பும் மாண்பும் காரணமாய் இருந்திருக்க வேண்டும்.

நீண்ட அகழியைப் பாலம் வழியாகக் கடக்கும்பொழுது அக்கட்டடத்தின் மாண்பு தோன்றியது. வரிசை வரிசையாக எழும்பும் அரண்மனையின் பாகங்களும், அதன் சிகரத்தில் உள்ள ஐந்து கோபுரங்களும் மாட்சிமை தோன்றத் திறம்பட அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. கிமேரர் இவ்வாறு மாண்பு தோன்றக் கட்டடங்களை அமைப்பதில் கைதேர்ந்தவர்கள். உள்சென்று அங்குள்ள அறைகள், ஓலக்கங்கள், கோயிற் பகுதிகள், உள் முற்றங்கள் முதலியவற்றைப் பார்த்தேன். நீண்ட படிகள் வழியாக உச்ச அறைகளையும் கண்ணுற்றேன்.

கிமேரர் சுவர்களையும் தூண்களையும் வாளாவிடாது உருவங்கள் பூக்கும் செடிகள் முதலியவற்றைச் செதுக்கி அழகுபடுத்தியுள்ளனர். நடிக்கும் பெண் உருவங்களும், அப்சரரும், சிரிக்கும் அழகிகளும், ஜம்பால் கூந்தல் வகுத்தும், அணிகலன்கள் கூந்தலில் பொருத்தியும், பட்டாடை இடையிலே அணிந்தும், சுவர்கள் தோறும் செதுக்கப்பட்டிருப்பதால் கிமேரர் அழகியலில் எங்ஙனம் ஆழ்ந்திருந்தனர் என்பதை நாம் உணர்தல் கூடும். இவ்வருவங்கள் யாவும் இன்முகம் காட்டிப் புன்முறுவல் பூத்து நிற்கின்றன. மாளிகை சுவர்களில் இராமாயணம்,, மகாபாரதம், விஷ்ணுபுராணம், திருமால் பாற்கடலைக் கடைந்தது, திருமால் வரலாறு , இராமாயண, மகாபாரத போர்க் காட்சிகள், இரண்டாம் சூரியவர்மன் பெருமை முதலானவை வரையப்பட்டிருந்தது. கல்வெட்டுகளிலும் இச்செய்திகளைக் காணமுடிகிறது.

கிமேரரின் தலைநகரமாக அங்கோர்வாட் இருந்துள்ளது. அடர்ந்த மரங்கள் சூழ்ந்த மாளிகைகள். அழகான வீதிகள். பத்து இலட்சம் மக்கள் வாழ்ந்த இடம் அது. வழியில் காவல் சிலைகள் இருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் இருந்தன. உடைந்த தூண்கள் அங்குக் காணப்பட்டன. இந்த மாளிகைகளைக் கட்டிய அரசனின் முகம் அங்கு இருந்தது. நகரின் நான்கு வாயில் கோபுரம் இருந்தன. பாயோன் எனும் குன்றம் போல ஆலயம் அங்கிருந்தது. அதற்கு முக்கோபுரம் இருந்தது. பல சிறு வழிபாட்டு அறைகள் அங்குக் காணப்பட்டது.

சமயம்

கிமேரர்கள் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு சமயத்தைப் பின்பற்றி வந்துள்ளனர். சைவம் மற்றும் வைணவ சமயத்தை அரசுக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பின்பற்றி வந்தனர். பிற்காலத்தில் மகாயான புத்தம், ஈனயான புத்தம் ஆகிய சமயங்களை அரசரும் மக்களும்

பின்பற்றினார்கள். அரண்மனை மற்றும் மாளிகைகளில் பிராமணர்கள் வழிபாடு செய்தனர்.

திருமறைக் கலைகள்

கிமேரருடைய கலைகள் அனைத்தும் திருமறைக்கலைகளாகவே அமைந்திருந்தன. ஒவ்வோர் அரசனும் தன் பக்தியைக் காட்டுவதற்குப் புதுக் கோயில்களைக் கட்டி வந்தான். அத்துடன் அரசரே திருமாலின் அவதாரமாகக் கருதப்பட்டதால் தம்முடைய தெய்வீக அரசத்தன்மையைப் புகட்டுவதற்காகவும், தாம் இறந்தபின் தம்முடைய தெய்விகத் தன்மையும் புகழும் குடிகொள்வதற்காகவும், அரசர் பெரிய கோயில்களைக் கட்டினர். இவ்வாறுதான் அங்கோர் வாட், பாயோன், பண்தேய் சிறை போன்ற அழகிய கோயில்கள் நிறுவப் பெற்றன. மேலும் தெய்வ லோகங்களின் அமைப்பின்படி கோயில்கள் மேருமலையைப் போன்றவையாக இருக்கவேண்டுமென்று அவற்றை உயரமாகக் கட்டினர். எனவே அவற்றின் கோபுரங்கள் இருநூற்றைம்பது அடி உயரமான சிகரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசத் தெய்வத்தன்மை தங்குவதற்காக மேருமலை போன்ற தோற்றமுடைய செய்குன்றங்களைக் கட்டி அவற்றின் உச்சியில் இலிங்கங்களை அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். மேருமலையின் கொள்கை கிமேரரின் கட்டடக் கலைக்கு அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்தது.

கட்டிடக் கலைகள்

கம்போதியாவின் கட்டடச் சிற்பக்கலைகளின் சின்னங்களைப் பார்க்கும்பொழுது, அவை தமிழ்நாட்டுக் கலைகளை எங்ஙனம் தழுவியவை எனும் வினா எழுவது இயல்பு. அங்கோரின் பெருமையும் பல்லவர் சோழரின் பெருமையும் ஒரே காலத்தவை. அங்கோர் வாட்டின் கோபுரங்களையும் கட்டட அமைப்புகளையும், திருமாலின் உருவங்களையும் யானைப்பீடத் தையும் ஆராயும்பொழுது, மாமல்லபுரம், காஞ்சிபுரம் இடங்களிலுள்ள கட்டிட மற்றும் சிற்பக்கலையைக் கிமேரர் அறிந்திருக்க வேண்டுமென்ற நம்பிக்கை உறுதியாக உண்டாகிறது. மேலும், இவ்வரசரின் "அன்" விசுதி பெற்ற பெயர்களாகிய சயவர்மன், இந்திர வர்மன், சூரியவர்மன் போன்ற பெயர்கள், பல்லவ மன்னவருடன் எத்தகைய தொடர்பைக் கொண்டவர்களென்ற கேள்வியை எழச்செய்யும். கம்போதிய அரண்மனை நாட்டியங்கள் பரத நாட்டியத்துடன் தொடர்புள்ளவை. ஆயினும், இத்துறையில் ஆய்வு நிகழ்த்தாமலும் சீனம், கிமேர் போன்ற மொழிகளைப் பயின்று தொடர்புள்ள நூல்கள், கல்வெட்டுகள் முதலியவற்றைப் ஆராய்ச்சி பார்வையிடாமலும், முடிந்த துணிபைக் கூறுவது இயலாது.

கிமேரர் பண்பாட்டைப் பற்றி எழுதியவர்கள் அவர்க்கு பண்பாட்டின் ஆதிக்கம் பெரும்பயனைத் தரவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். சிந்தனையிலும் மெய்யுணர்விலும் அவர்கள் பெயர் பெற்றவர்கள் அல்லர். ஆயினும் அவர்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து கூறுவதற்குரிய பல சான்றுகள் சிறப்பாக இலக்கியச் சான்றுகள் அழிந்தொழிந்து போயின. கிமேரர் இந்தியாவிலிருந்து சமயத்தையும் அரசியல் அறிவையும் கலைக்

கொள்கைகளையும் பெற்றிருந்தாலும் தம்முடைய ஆக்கப் பண்பைக் கொண்டே தம் பண்பாட்டை ஒப்பற்ற முறையில் வளர்த்தனர். பிறரிடமிருந்த கலைகளைப் பெறுவது இழுக்கன்று. அவற்றை வளர்க்காதும் மாற்றாதும் தான் இழுக்காகும். எழுதும் பொழுதுகூட அங்கோரை மீண்டும் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவா என் உள்ளத்தில் பொங்குகின்றது. அங்கோரைப் பற்றிய பல செய்திகள் இன்னும் நமக்கு மறைந்தே இருக்கின்றன..

ஜப்பான்

நாள் முழுவதும் ஹாங்காங்கிலிருந்து பறந்து பறந்து சென்ற கடல் வானவூர்தி (Flying Boat) யொக்கோஹாமாவின் அகன்ற நீர்ப்பரப்பில் கடற்பறவைபோல் களைப்புற்று வந்து அமர்ந்தது. விண்ணில் அது தனக்கு வகுத்த பெருவழி பார்மோசாத் தீவிற்கும் இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான தீவுகளுக்கும் நேர் மேலே சென்றது. மலையுச்சிகளில் மிகவும் சிறந்ததெனப் போற்றப்படும் பியூஜியாமாவின் கொடுமுடியில் பறக்கும் பொழுதே பார்க்க வேண்டும் என்று உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். செருக்கோடு திரையிட்டிருந்த முகில்கள் ஒரு சிறுபொழுது மட்டும் திரையை நீக்கிப் பனி மூடிய எரிமலை விளிம்பைக் காட்டின. அந்த அற்புதக் காட்சியை நினைத்துக் கொண்டே பொறி வள்ளத்தில் இறங்கிக் கரையை அடைந்தேன். கரையில் என் நண்பர் ஒருவர் எனக்காகக் காத்திருந்தார். அவர் என்னுடன் உரோமை மாநகரில் திருமறைக் கல்வி பயின்றவர். இருவரும் தோக்கியோவை நோக்கி ஜீப்பில் சென்றோம்

ஜப்பானை □□ பார்க்க வேண்டுமெனப் பலகாலம் விரும்பி வந்தேன். மேலை நாடுகள் எல்லாம் ஏறக்குறைய ஒரே வகையான பண்பாட்டினையே காட்டுவன. ஆங்குப் பல்லாண்டுகள் தங்கிய நான் அவற்றினின்று வேறுபட்ட நாடுகளைக் காண விழைந்தேன். மேலும் ஜப்பானின் வரலாறு இளமைப் பருவத்திலேயே என் கருத்தைக் கவர்ந்திருந்தது. ஜப்பானில் ஆண்டுகளில் மிகப்பெரிய முன்னேற்றமும் கல்வியும் எழுத்தறிவும் அடைந்த மக்களை அவர் தம் சூழ்நிலையில் காண விரும்பினேன்

ஜப்பானியத் தெருக்களும் வீடுகளும்

ஜப்பானியத் தெருக்கள் கரடு முரடாய் இருந்தன. போர் முடிந்தும் ஐந்தாண்டுகள் கழிந்தும் சாலைகள் குண்டும் குழியுமாய் காணப்பட்டன. மக்கள் எளிய ஆடைகள் அணிந்து கொண்டு, தலை குனிந்துக் கொண்டு பணிவாக நடந்து சென்றனர். போரானது இத்துணை அழிவை உண்டாக்கியிருக்கு □□□□ நான் நினைக்கவில்லை. மரத்தாலும் காகிதத்தாலும் அமைந்த எளிமையான வீடுகள். மின் வண்டிகளும் புகை வண்டிகளும் சென்றன. அவற்றில் மக்கள் மிக நெருக்கமாய் அதில் பிரயாணம் செய்தனர். அப்பொழுது அவர்களின் முகம் வாடியிருந்ததைக் காண முடிந்தது. ஜப்பானில் ஓர் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 3000 க்கும் மேல் நில நடுக்கம் ஏற்படுமாம். அங்குள்ள வீடுகளில் அடிக்கடி தீப்பற்றி எரியும்.

ஜப்பானின் பேரூர்கள் அகன்று பரந்து காணப்படுகின்றன. நிலநடுக்கத்திற்கு அஞ்சி யாரும் மாட மாளிகைகள் கட்ட மாட்டார்கள். தோக்கியோ நகரம் உலகில் மூன்றாவது மாபெரும் நகரமாகும். அங்கு ஒரு கோடி மக்கள் உள்ளனர். கியோத்தோ பண்டைக் காலத்தில் தலைநகரமாக இருந்துள்ளது.

ஜப்பானியர் வரலாறு

ஜப்பானியர் ஆதியில் சீனர் வகுப்பினைச் சேர்ந்தோர் ஆவர். அவர்தம் பண்பாடும், கலைகளும், பண்டைக் காலத்தில், சீனர்களின் பண்பாட்டினையும் கலைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. ஜப்பானியர் சீன நாட்டிலிருந்து பெற்று பிற்காலத்தில் தமக்கேயுரியப் பண்பாடாக மாற்றிக் கொண்டனர். கி.பி. ஆறு, ஏழாம் நூற்றாண்டுகளின் பின்னர், ஜப்பான் தனி நாடாக முன்னேற்றம் அடையத் தொடங்கியது. பெரு நிலக்கிழவர் பலர் தம் சிற்றாட்சிகளை நாடெங்கும் நிகழ்த்தி வந்தனர். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் முதன்முதல் அந்நாட்டிற்குச் சென்றனர். கிறித்தவத் திருத்தொண்டரும் தம் திருமறையைப் பரப்புவதற்காக அந்நூற்றாண்டிலேயே அங்குச் சென்றிருந்தனர். அவருள் தலைசிறந்தவர் தூய சவேரியார் ஆவர். சவேரியார் ஜப்பானுக்கு முதன் முதலாகச் சென்றபொழுது, தமிழ் நாட்டு இளைஞன் ஒருவன் அவருடன் சென்றனன் எனக்கூறப் பெற்று வருகின்றது. அந்நாள் முதல் ஜப்பானியர் பிற நாட்டுத் தொடர்பினை விரும்பினராயினும், பிறநாட்டினரால் தங்களின் ஆட்சிக்குத் தீமை வரக்கூடுமென அஞ்சினர். ஆதலால் கிறித்துவ மக்களைத் துன்புறுத்தியும் வேற்று நாட்டுத் தொடர்பை வெறுத்தும் வந்தனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கொமடோர் பெரி (Commodore Perry) எனும் அமெரிக்கர், ஜப்பான் தம் நாட்டுடன் வாணிகம் செய்தல் வேண்டும், இன்றேல் போர் தொடுப்போம் என அச்சுறுத்தினர். அதனால் அமைதியை முன்னிட்டு அவர் விரும்பிய வண்ணம் பிற நாடுகளுடன் தொடர்பு பாராட்டத் தொடங்கினர். விரைவில் ஐரோப்பா அமெரிக்கா நாடுகளுக்குத் தம் மக்களை அனுப்பி, அவர் தம் கலைகளையும், வாணிக முறைகளையும், கைத்தொழில் திறன்களையும், பொறித்தொழில் மாண்புகளையும் கற்றனர். தம் நாட்டில் எழுத்தறியாத மக்கட்கெல்லாம் எழுத்தறிவை ஊட்டினர். மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் வெளித்தோற்றப் பொலிவுகளைக் கையாண்டு, பெரு மரக்கலங்களையும், சிறு நாவாய்களையும் திரட்டவும் தலைப்பட்டனர். ரஷ்யா மீது படையெடுத்து (1904-1905) வெற்றியும் பெற்றது. இது காரணம் ஞாலத்தின் ஒரு மூலையில் மறைந்து கிடந்த ஜப்பான், இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பெரும் வல்லரசாக விளங்கத் தொடங்கியது

ஜப்பானியர்களின் சமயம்

ஜப்பானில் மூன்று பெரு சமயங்கள் நிலவுகின்றன. பலர் தொன்றுதொட்டு ஷிந்தோ (Shinto) எனும் மறையைத் தழுவி யுள்ளனர். ஆறாம் நூற்றாண்டில் கொரியாவின் வழியாகப் புத்தசமயம் ஆங்கு இடம் பெறுவதாயிற்று. பதினாறாம் நூற்றாண்டு தொட்டுக் கிறித்துவ சமயமும்

தழுவப் பெற்று வருகின்றது. ஷிந்தோ மறை இயற்கைப் பொருட்களையும், தென்புலத்தாரையும் வழிபடுகின்ற ஒரு மறையாகும். ஆகலின், அம்மறையோர் கடல், ஆறு, மலை, நெருப்பு, காற்று முதலியவற்றையும் பேரரசர் மரபினைச் சேர்ந்த பெரு வீரரையும் வணங்கி வருகின்றனர். புத்த சமயத்தைத் தழுவி வளர்த்த பற்பல கோட்பாடுகள் ஆங்கு இருக்கின்றன. இங்ஙனம் பண்டை வரலாற்று முறையில் ஜப்பானிய மக்கள் சிறப்புற்றவரேனும், அவர்கள் உலகிற் பெயர்பெற்ற பெரியார் எவரையும் பயந்திலர் என்பது எழுத்தாளர் சிலரின் கருத்தாகும். கன்பூசியஸ் (Confucius), லாவோசே (Lao t se) போன்றோர் எவரும் ஜப்பானில் தோன்றிலர்.

ஜப்பானியர்களின் கல்விநிலை

கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாக எழுத்தறிவை நாடெங்கும் பரப்ப நினைத்தனர். அவர்களின் விடாமுயற்சியால் நூற்றுக்கு 98 பேர் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக உள்ளனர். நாட்செய்தி தாள்கள் முப்பது இலட்சம், நாற்பது இலட்சம் படிக்க அச்சாகி வெளியாகின்றன. பிற மொழியில் வெளியாகும் நூல்களை ஒரே வாரத்தில் தங்கள் மொழியில் மொழிபெயர்த்து விடுகின்றனர். இதுவே இவர்களின் சிறப்பம்சம் எனலாம். புத்தகக் கடைக்குச் சென்றால் அங்கு கல்லூரி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருப்பதைக் காணமுடியும். அவர்களின் நூல்கள் வலப்பக்கம் தொடங்கி மேலிருந்து கீழ் வரியாகச் சொற்கள் செல்கின்றன.

பழக்க வழக்கங்கள்

உழுதுண்ணும் மக்கள் வாழும் நாடு. நிலம் குறைவாக இருந்த போதும் நெல் மற்றும் தானியங்களைப் பயிர் செய்து வந்தனர். ஐந்தாறு அடி நிலம் இருந்தாலும் அங்கேயும் பயிர் செய்வார்கள். விவசாயத்தை அடுத்து பட்டுக் கைத்தறி தொழில் செய்து வந்தனர். பச்சை மற்றும் கருப்புத் தேயிலைப் பயிர் செய்தனர். காடுகளில் பலவகை மரங்கள் காணப்படுகின்றன. அங்குள்ள கடலில் மீன் அதிகமாகவே இருக்கின்றன.

.நண்பரின் இல்லம் சென்ற போது அவர்களின் வரவேற்பு மிகவும் வித்தியாசமாக இருந்தது. வீட்டின் தூய்மைக்கு எல்லையில்லை. தங்களின் இடை நொசிய பலமுறை தாழ்ந்து குனிந்து வரவேற்பது அவர்களின் பண்பாகும். நான் சிலமுறை முயற்சி செய்து இடுப்பு வலி எடுத்ததால் பதிலுக்கு குனிந்து வணக்கம் சொல்வதை விட்டுவிட்டேன். ஜப்பானியர்கள் வெந்நீரில்தான் குளிப்பார்கள். அவ்வெந்நீர்த் தொட்டி மூன்றடி சதுரமுடையது. 110 பாகை வெம்மையுள்ள நீர் நிரம்பியிருக்கும். உடம்பைச் சுத்தம் செய்து விட்டு வெந்நீர்த் தொட்டியில் வீட்டில் உள்ளவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக இறங்கி மூழ்கிக் குளிப்பர். நான் முதன்முதல் நீராடி வெளியே வந்தபோது அனைவரும் சிரித்தனர். என்னைப் பற்றித்தான் சிரிக்கிறார்கள் என உணர்ந்து காரணம் வினவினேன். நான் குளித்து முடிந்ததும் தொட்டியில் இருந்த நீரைத் திறந்து விட்டுவிட்டேன். ஆதலால், ஏனையோர் நீராட இயலாது போயிற்று என்று சிரித்தனர்.

ஜப்பானியர் வடிவில் சிறிதான பொருட்களை விரும்புவர். அவர்கள் பெரும்பாலும் உயரமாக வளர்ந்தவர் அல்லர். அங்குத் தங்கியுள்ள நாட்களில் நான் மிக்க வளர்ச்சி ட்டையவன் போல் எனக்குத் தோன்றியது. ஜப்பானியர்க்கென அமைக்கப்பட்டிருந்த ஏற்ற இறக்க முடியாத ஒலிவாங்கி (Microphone) உள்ள இடங்களிலெல்லாம் நான் சிறிது குனிந்து கொண்டே பேச வேண்டியதாயிற்று. சிறு இல்லங்களில் சிறு மலர்ச் செப்புக்களில், சின் மலர்களை வைத்து அணி செய்வர். தரையில் சிறு பஞ்சணைகள் மேல் அமர்ந்து சிறு மேசைகள் மீது, சின்னஞ் சிறு கலங்களில் சிறு கட்டிகளாக உணவைப் படைத்து வைப்பர். அவை பாவை மணத்தில் நம் சிறுவர் கையாளும் சிறு கலங்களைப் போல் இருக்கும்.

உணவுப் பழக்கம்

சோறு வழங்கும் பொழுதும் அதனைச் சிறுசிறு உருண்டைகளாக அமைத்துப் புகையிலை போன்ற கடல் தாழையின் மெல்லிய இலைகளில் சுற்றி வைப்பர். அச்சோற்று உருண்டைகளை இரு சிறு மூங்கில் குச்சுகளால் எடுத்துக் கடற்றாழைச் சாற்றில் தோய்த்து உண்பர். கடற்றாழை உண் பதற்குரிய சீரிய உணவுப் பொருள் என்பது அவர்கள் கருத்து. மூங்கிற் குச்சுகள் இரண்டினையும் இரு கைகளாலும் பிடிப்பார் அல்லர். இரு குச்சுகளையும் வலக்கை ஒன்றினாலேயே பற்றிக் கொண்டு, உணவை எடுத்தெடுத்து உண்பர். அவர் கஞ்சியை அக்குச்சுகளைக் கொண்டே அடித்தடித்து எழுப்பிப் பருகிய அருஞ்செயல் எனக்குப் பெரு வியப்பாயிற்று. எனக்கென்று கரண்டிகளும் முட்களும் கொணர்ந்து வைத்தனர். ஆனால் நானும் அவர்களைப்போல் உண்ண வேண்டுமென்று கருதி குச்சுகளைக் கையில் எடுத்தேன். அவர்களுக்கு நான் உண்ட காட்சி, நகைப்பாய் இருந்தது.

நெல் சோற்றிலிருந்து குடிபானம் தயாரித்து குடிக்கின்றனர். நம் தமிழ் மக்களும் இவ்வாறு குடிபானம் தயாரித்து உண்டதும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பருப்பைக் கொண்டு உணவும், தின்பண்டங்களும் சுவையாகச் செய்வர். உணவின் சுவையை இதழினாலும் நாவினாலும் தோன்றும் ஒலி கொண்டு உணரலாம். தேநீர்ச்சடங்கு ஜப்பானியரின் சிறப்பான பெரும் பழக்கமாகும். இதனை நடத்த பெண்களுக்குத் தனியாகப் பயிற்சி அளிப்பர். விருந்து அளிக்க தனி அறை, தனித்தோட்டம் அமைக்கப்படும். தேநீர்ச்சடங்கு நடத்த மூன்று அல்லது நான்கு மணி நேரம் செலவிடுவர். பாலோ சர்க்கரையோ கலந்து பருகமாட்டார்கள்.

கலைகள்

ஜப்பானியரது ஓவியக் கலை மிகவும் சிறப்புடையது. தம் மொழியின் எழுத்து வடிவங்கள் சிறந்த ஓவியங்கள் என மதித்து எழுத்து ஓவியங்களைச் சீனரைப் போல, தம் இல்லங்களில் பேணுகின்றனர். கைதேர்ந்த ஓவியர் துகிலிகை கொண்டு தீட்டும் நெடுங்கணக்கின் தனியெழுத்தொன்று ஒப்பற்ற ஓவியம் எனக் கருதுவதற்குத் தகுதியாதலும் கூடும். மேல் நாட்டினருடன் தொடர்பு கொள்ளும் முன்னரே, சிறந்த இலக்கியப் பனுவல்களையும், செய்யுட் கோவைகளையும், மறை நூல்களையும் ஜப்பானியர் யாத்திருந்தனர். இம்மறை

நூல்களுள் பல இந்தியாவிலிருந்து சீனாவின் வழியாக ஜப்பானுக்கு வந்திருத்தல் வேண்டும்

ஜப்பானியரின் இசையும் நாட்டியமும், நம் இசையையும் நாட்டியத்தையும் போல வளமுற்றன என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்களுக்கு யாழ், வீணை போன்ற நரம்புக் கருவிகள் உள்ளன. கோட்டோ ", "சாமிசன்" என்பன அவற்றின் பெயர். இவர்களின் நாடகங்களில் "நோ" நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஜப்பானின் இயற்கையழகு மிகவும் பெயர்போனது. பனி மூடிய மலையுச்சிகளும், கோயில்கள் அமைந்த குன்றங்களும், அலரி மலர்ந்து பரவியிருக்கும் வெளியிடங்களும், மரமும் செடியும் கொடியும் அடர்ந்து படர்ந்து மலர்ந்து விளங்கும் பூங்காக்களும், நாடெங்கும் வேனிற் கோடைக் காலங்களில் இன்பம் பயக்கின்றன. தோட்டக்கலையில் வல்லவர்கள். இல்லத்தில் சிறு இடம் இருப்பின் அதில் சிறு குளமும், பாலமும், சிறு செய்குன்றமும், விளக்குத்தூணும் அமைப்பர். பெரு மரங்களையும் குள்ளமாக வளர்க்க ஆராய்ச்சி செய்திருக்கின்றனர். மலர்களைச் செப்புகளில் வைத்து ஒழுங்குப்படுத்துவர். ஒரு தனி மலரை மூங்கில் செப்பில் வைத்து அழகுப்படுத்துவர். மலர்களுக்குக் கொண்டாட்டம் நிகழ்த்தும் வழக்கம் இவர்களுடையது. செரிமலர்த் திருநாள் கொண்டாட்டம் மிகச்சிறப்பானது. காகிதம் மற்றும் துணியால் கொடி செய்து கூரைமீது பறக்க விடுவர். இது இளைஞர் விழாவின் சின்னமாகும். பெண் குழந்தைகளுக்கும் ஆண் குழந்தைகளுக்கும் தனித்தனியே விழாக்கள் நடத்தப்படும்.

ஹிரோஷிமா, நாகசாகி

ஜப்பானில் ஹிரோஷிமாவும், நாகசாக்கியும் குறிப்பிடத்தக்க இடங்கள் அணுக்குண்டினால் அழிக்கப்பட்ட இம்மாபெரும் நகர்களைக் கண்ட பொழுதுதான் அக்குண்டின் கொடுமையை ஒரு சிறிதளவேனும் உணர்ந்தேன். நூறாயிரக் கணக்கான குற்றமற்ற உயிர்கள் ஒரு நொடிப் பொழுதில் மாய்ந்து மறைவது என்றால், அக்குண்டு வீழ்ச்சியைக் குறித்து யார் தான் வருந்தார். அணு நோயால் (Atomic disease) துன்பப்படும் இருவரை நான் அங்கு கண்டு, அவருடன் உரையாட நேர்ந்தது. அவர்களுள் ஒருவர் தத்துவர். அணு நோயினால் தாம் படுகின்ற துன்பத்தையெல்லாம் பற்றி விரிவாகப் பல நூல்களில் வரைந்துள்ளார்.

நாகசாகி மற்றும் ஹிரோஷிமாவில் சமாதான விழாக்களைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். அந்த அமைதி விழாவில் என்னை உரையாற்றச் சொன்னார்கள். அப்போது நான் ஆங்கிலத்தில் சிறிது நேரம் பேசியபின் ஜப்பான் மொழியில் எழுதிய ஒரு செய்தியைப் படித்தேன் நான் ஜப்பான் மொழியை அறிந்தவன் அல்லன் ஆயினும் நண்பர் ஒருவர் என் கருத்தை ஜப்பான் மொழியில் மொழி பெயர் த்ததைத் தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதி, அதையே படித்தேன். அவர்கள் நான் ஜப்பான் மொழியை நன்கு கற்றவன் என்று எண்ணி ஒரு சிறுமி வழியாக எனக்குப் பூங்கொத்து ஒன்றை மேடைக்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

